

Revista de Vidreres
Hivern 2021

Parlem de...
FEBRER DE 1939

Parlem amb...
ANNA LECHA

Actualitat
**LA TRANSFORMACIÓ DIGITAL
DEL RANXO 2021**

El Rec Clar **92**

Telèfons d'interès

Emergències

Centre d'emergència de Catalunya	112
Informació ciutadana	012
Mossos d'Esquadra	112
Bombers	112

Ajuntament

Oficines municipals	972.850.025
Fax oficines municipals	972.850.050
Polícia Local	972.850.000
	670.067.740
Assistent social	972.850.170
Llar de jubilats	972.850.907
Jutjat de Pau	972.058.780
Biblioteca Joan Rigau	972.851.285
Centre cívic Francesc Llobet	972.850.067
Piscina municipal	972.850.027
Pavelló municipal	972.058.752
Deixalleria	637.759.060

Ensenyament

Llar d'infants Sant Iscle	972.850.917
Llar d'infants El Sorrer	646.571.809
Col·legi Sant Iscle	972.850.103
Preescolar Sant Iscle	972.850.836
Col·legi Salvador Espriu	972.850.808
IES	972.850.711

Sanitat

CAP(Centre d'Assistència Primària)	972.850.156
Farmàcia Vilardell	972.875.009
Farmàcia Biraud	972.875.666
Farmàcia Moré	972.850.575
Farmàcia Eduard Rico	972.851.515

Consell comarcal

Oficines	972.842.161
Fax oficines	972.840.804
Recaptació	972.840.178
Recaptació (oficines Vidreres)	972.851.094
Protecció animals (Tossa de Mar)	972.342.030

Transports

SAGALÉS	902.130.014
TEISA	972.260.196
SARFA	972.850.157
Taxi Rafael Vico	972.851.139
	609.316.932
RENFE	902.240.202

Altres serveis

Funerària (24 h)	
La Selva de germans Blanquera i Albarracín	
Telèfon	972.850.663/699.460.133
Rectoria	972.165.272
ENHER (avaries)	900.770.077
Comissaria Sta.Coloma de Farners	
Telèfon	972.181.675 / Fax 972.842.201
Bombers Maçanet Selva	972.858.828
Veterinari	972.850.114 / 972.858.785
Correus i telègrafs	972.851.133
Oficina de treball de Salt	
Telèfon	972.942.950
Fax	972.942.953
Notaria Vidreres	
Telèfon	972.875.957 / 72.875.958
Fax	972.875.959
a/e	notariavidreres@notariasilviamartinez.com

Normes per a les col·laboracions

Tothom que vulgui pot enviar la seva col·laboració a la revista, sempre i quan l'article en qüestió no superi els 3.300 caràcters, inclosos els espais, el que representa unes 40 línies a cos 12, a El Rec Clar, c/Girona, 3, 17411 Vidreres, o a elrecclar@gmail.com. Una altra norma és que els articles han d'estar signats amb el nom i els cognoms de l'autor i un telèfon o adreça de contacte. En el cas d'entitats o associacions legalment constituïdes poden signar amb la seva denominació oficial. Els articles poden acompanyar-se de fotografies i, en aquest cas, el Consell de Redacció es reserva el dret de publicar-les o no en funció de l'espai disponible. El Consell de Redacció no s'identifica necessàriament amb els articles que apareixen firmats.

Farmàcies

Farmàcia Moré

Carrer Catalunya, 48.....972.850.575

Farmàcia Vilardell

Carrer de Girona, 37.....972.875.009

Farmàcia Biraud

Carrer Josep Pla, 84.....972.875.666

Farmàcia Eduard Rico

Carrer Costa Brava, 65.....972.851.515

Farmàcies de guàrdia

Biraud	del 15 al 21 de febrer
Rico	del 22 al 28 de febrer
Auladell	del 1 al 7 de març
Moré	del 8 al 14 de març
Vilardell	del 15 al 21 de març
Altimir	del 22 al 28 de març i 2 d'abril
Biraud	del 29 al 31 de març i 1, 3, 4 i 5 d'abril
Rico	del 6 al 11 d'abril
Auladell	del 12 al 18 d'abril
Moré	del 19 al 25 de d'abril
Vilardell	del 26 al 30 d'abril
Rico	1 i del 17 al 23 de maig
Vilardell	2 de maig
Altimir	del 3 al 9 de maig
Biraud	del 10 al 16 de maig
Auladell	del 24 al 30 de maig

Horaris de serveis

Oficines municipals

De dilluns a divendres,
de 8 a 14 h

Biblioteca municipal

Matins de dimarts a divendres de 9.30 a 13.30 h i tardes de dilluns a divendres de 16 a 20 h. Dissabtes de 10 a 13 h

Serveis tècnics

Arquitecte municipal: Josep Ruhí i Serra,
Dilluns i Dimecres de 10h a 14h i Divendres de 12h a 14h.

Arquitecte tècnic: Jordi Llinàs i Joana, de
Dilluns a Divendres de 9h a 14h.

Tècnica Medi Ambient: Caterina Moret Falgàs,
Dilluns, Dimarts i Dimecres de 9h a 14h.

Servei d'Enginyeria: Dijous alternatius de 9h a 14h.

Serveis Socials

De dilluns a divendres de 9 a 14h

Jutjat de Pau

Dilluns i dimecres de 9 a 14 h

Deixalleria

Dimarts i dijous de 9-13h i 15-18h. Dimecres i divendres de 8-15h. Dissabtes de 9-14h.

Recollida de voluminosos

Dimarts: Voluminosos (trastos)

Divendres: Esporga (restes vegetals)

Germans Alum: 937653151 - 615392146

Regidories

Regidor d'Hisenda, Recursos Humans i Governació: Jordi Camps Vicente

Regidora de Benestar Social, Esports i Habitatge: Margarita Solé Ferrer

Regidor d'Urbanisme, Sostenibilitat

Mediambiental i Energètica:

Enric Gual Viñas

Regidor d'Ensenyament, Cultura i Fires, Serveis i Festes:

Francesc Baltrons Lloveras

Regidora de Sanitat i Igualtat:

Eva Madrenys Biarnés

Regidor de Cooperació Ciutadana, Turisme i Juventut: Gerard Morgado Mateu

Regidor de Sostenibilitat Medi Natural:

Pere Raset i Miquela

Regidor de Reactivació Econòmica, Joventut i Barris i Urbanitzacions:

Lluís Galobart Vilamitjana

sumari

SERVEIS	02
EDITORIAL	03
PARLEM DE...	04
PARLEM AMB...	06
ACTUALITAT	08
LA VISIÓ DE LA TERE	18
ANEM A ESTUDI	19
ESPORTS	22
PÀGINES CENTRALS	26
FENÒMENS METEOROLÒGICS	27
MEDI AMBIENT	28
SORTIDA	30
OPINIÓ	32
PÍNDOLAS DE PSICOLOGIA	34
CURAR-SE EN SALUT	35
EL REC CLAR PEL MÓN	36
ENTRETENIMENTS	37
FEM UNA QUEIXALADA	38

CRÈDITS

Edita: Ajuntament de Vidreres

Consell de redacció: Ramon Garriga, Joan Martí, Helena Xirgu, Francesc Aldrich, Josep Caimel, David Amores, Agnès Oliver, Francesc Navarro.

Col·laboradors: Josep Formiga, Àngel Teixidor, Josep Borrell, Assumpció Moré, Júlia Vilardell, Narcís Gascons, Arnau Call, Joaquim Bayé, Damien Biraud, Eduard Rico, Arià Bayé.

Foto portada: Laura Angosto

Impressió: Impremta Pagès

Producció, coordinació periodística, disseny i maquetació i correcció lingüística:

Aida Fuentes
Francesc Ruhí
Gerard Vilaplana

Dipòsit legal . GI-235-98

Diputació de Girona

Un hivern pandèmic

Ja teniu a les mans el Rec Clar d'Hivern del 2021. Però, com no podia ser d'una altra manera, en aquest número no ens hem fet ressò de les festes nadalenques tal i com és costum: no hi ha fotografies de l'arribada dels Reis d'Orient, no hi ha el Tió a la plaça de l'església... esperem que el proper any tornem a tenir un Nadal típic perquè serà molt bona senyal.

La pandèmia, com és lògic, centra tot allò què passa i les associacions, clubs esportius i persones que contribueixen amb el seu esforç a tirar endavant el Rec Clar no estan al marge de les conseqüències que el Covid-19 ha provocat en els diferents àmbits de la nostra vila. Per això en aquest número trobareu tot un seguit de notícies d'actualitat relacionades d'una manera o altra amb la pandèmia. També però, trobareu articles en les altres seccions que ens portaran a llocs que afortunadament no tenen res a veure amb el virus.

Tal i com estàvem dient, a la secció d'actualitat trobareu articles de l'Escola d'adults, l'Escola de música o del Grup Esplai Vidrerenc, explicant com s'ho han fet des del passat mes de setembre per mantenir la seva activitat així com agraint també a tots els seus treballadors la seva implicació. Dintre la secció Parlem amb podreu llegir una interessant entrevista amb la directora de l'Escola Sant Iscle, l'Anna Lecha. Els clubs esportius del nostre municipi també es fan ressò de com els està afectant la crisi sanitària i encoratgen la gent a seguir practicant esport. Aquesta situació ha provocat que, per exemple, la Penya del Barça hagi innovat en el seu article, plantejant algunes preguntes relacionades amb el futbol.

Per altra banda, com hem anunciat més amunt, trobareu també altres continguts ben interessants que arrodoneixen el número que teniu a les mans: una breu història de Sant Antoni abat, les receptes de la secció Fem una queixalada, un article sobre l'energia solar o les plantes medicinals entre altres. Ens agradaria destacar la secció Parlem de d'aquest número, dedicat a l'entrada de les tropes franquistes a Vidreres, el 2 de febrer de 1939.

Finalment, des del Consell de redacció us animem a participar en la revista, tant si sou una entitat o una persona a títol individual. En aquest sentit, volem agrair l'augment de fotografies que estem rebent, sobretot de l'entorn natural de Vidreres i volem fer públic la nostra gratitud a totes les persones que ens les han enviat. Esperem que gaudiu la lectura d'aquest número i fins el proper.

El Consell de Redacció

+ REC CLAR

Descarrega't aquí la versió interactiva del **Rec Clar!**
Amb continguts extres i més info!

Febrer de 1939

NARCÍS GASCONS CLARIÓ

El dos de febrer és la Candelera i cal saber que:

**Si la Candelera plora, el fred ja és fora;
si la Candelera riu, el fred és viu.
Però tant si plora com si riu, el fred és viu.**

El dos de febrer de 1939 va ser també la data en què els “nacionals” van entrar a Vidreres. Com alguns dels que em llegiu, jo he sentit als meus pares —en el moment dels fets uns nens— explicar les impressions que els van fer aquells dies excepcionals.

La primera impressió correspon als dies immediatament anteriors: veure les carreteres plenes de la gernació que fugia cap a França, castigada per la por i pel fred. El dia dos, però, la multitud havia desaparegut.

El carrer Nou durant el franquisme va canviar de nom per commemorar el dos de febrer. Ajuntament de Girona. CRDI (Narcís Sans Prats)

La segona és l'entrada dels militars venint de la cruïlla de Sils amb tanquetes. Eren italians del Corpo Truppe Volontarie enviat per Mussolini per ajudar l'exèrcit de Franco. En apropar-se al pont sobre el torrent Serradell (sota el cementiri vell, al costat de l'actual Làctia) van matar un soldat republicà que se suposa que havia de volar el pont per retardar-los el pas. Recordo en Josep Ruhí de can Pau dient que el cadàver del soldat va estar disposat dins l'església, llavors profanada. No hi ha constància del soldat en el Registre Civil de Vidreres. Sobre la retirada dels republicans, la meua mare explicava com des del terrat de can Peret dels autos de Maçanet van veure com un jove corria pel viver perseguit per dos homes armats: un ressagat? un desertor? La mare va fer entrar els nens perquè no veiessin més.

La tercera és els italians ja dins del poble, l'avi Remigi portant una saca de farina blanca en senyal de rendició... i els militars fent la rialleta. Després els soldats acampats al costat del poble i donant una mica de xocolata a la mainada. En Lluís Astier em passa un fragment de memòries familiars on uns soldats, en aquest cas espanyols, van entrar a can Turró volent requisar un porquet i tres gallines. La seva àvia Maria va haver de recórrer a un sergent perquè amb la pistola els fes fora i allunyés el perill de les noies de la casa. Recordo també una anècdota de la Joana Turbany sobre unes tietes que en veure a moltes cases uns papers dient quelcom semblant a “Esta casa está ocupada por sus dueños y es adicta al Movimiento” per evitar que hi entressin, deien que “Aquests són pitjors que els altres.”, pensant-se que les havien requisat totes.

Com llegiu, records d'infants, fragments d'història i no pas Història amb majúscules. La història és un esforç metodològic per descriure i explicar el que va passar fa temps. Ha d'incorporar tots els aspectes possibles i intentar interpretar-los. Això no treu que tots els detalls en formen part i tenen la seva importància. A continuació us n'exposo alguns de més documentats.

Segueixo les memòries del tinent coronel Manuel Tagüeña, cap del cinquè cos de l'exèrcit de la República. El cinquè cos formava part de l'exèrcit de l'Ebre comandat pel coronel Juan Modesto i constava en aquell moment de les divisions 3a, 42a, 43a i 35a, aquesta última a les ordres de Pedro Mateo Merino. El dia 26 de gener cau Barcelona enmig del pànic per l'avanç accelerat de les tropes franquistes. Les carreteres queden saturades de gent fugint, inclosa bona part de la tropa. Tagüeña es trasllada el seu centre de comandament al Masnou, però l'endemà mateix observen com una columna italiana puja cap al nord vers Granollers i per la costa. Evitant ser capturat, Tagüeña intenta contenir l'avanç enemic fent volar els ponts i pontarrons per dificultar el pas de les unitats motoritzades de l'enemic. Els darrers quatre dies de gener poden resistir entre Arenys i Blanes. El dia 2 de febrer Tagüeña té la major part de la tropa al sud de la carretera de Vidreres a Lloret. Precisament a Lloret hi havia tingut la família refugiada. La divisió de Merino estava destacada entre Llagostera, Cassà i Caldes, intentant refer-se i reincorporar exmembres de les Brigades Internacionals. Durant tot el dia van veure avançar els italians per la carretera nacional, però sense acostar-se a les seves posicions. Tagüeña envia els seus blindats al camí que surt de Vidreres cap al nord-est però no contacten amb l'enemic. Al vespre decideix replegar-se cap a Llagostera i Tossa i va per moure el centre de comandament, que estava en una masia, cap a l'est de Vidreres. Des dels blindats l'havien avisat que els tancs italians estaven avançant, però ell no comptava amb que puguin fer-ho de nit i, quan se'n adona, es troba la columna de tanquetes i camions pràcticament de cares. Ha de fugir ràpidament cap a Llagostera, on hi ha Merino.

Les memòries de Mateo Merino contenen com aquest estava a Llagostera intentant reorganitzar les seves forces i mentre que Tagüeña li deia de Vidreres estant que no hi havia risc immediat. De sobte l'informen que des de Vidreres avancen els tancs italians.

Blindat italià a Alcanó (Segrià) pel desembre de 1938. Autor: Carmelo Navarro Garriga. Extreta de Wikimedia. <https://commons.wikimedia.org/wiki/File:B.19-Guerra-Civil-Dic.1938-Alcano.jpg> CC-BY-SA-4.0

Els internacionals que se li sumen ofereixen resistència en la carretera de Caldes i, segons ell, el dia 2 hi ha tot un seguit d'enfrontaments. Finalment, intenta defensar-se al nord de Llagostera contra el cos d'exèrcit navarrès. El dia 3 reben l'ordre de replegar-se cap a La Bisbal i s'escapen per les Gavarres. El 4 de febrer cau Girona sense que sigui possible defensar-la.

Felicitació de Nadal del capellà castrense Giuseppe Benedetti.

A casa conservem una felicitació de Nadal de 1938 que el capellà castrense de la tropa italiana devia donar a la mainada. Amb ulls d'ara, fa un fort contrast trobar en l'anvers el Nen Jesús envoltat d'àngels i en el revers la felicitació acompanyada dels visques a Franco i Mussolini. Verona i que va ser condecorat per una acció, probablement a la Serra Fosca (a Les Garrigues) a inicis de 1939. En el mateix butlletí de l'Exèrcit italià on consta aquesta recompensa n'hi ha unes altres que estan referides als combats entre Vidreres i Caldes del febrer. Van ser recompensats cinc militars: A. Cappadura (camisa negra dels "arditi")

que es va presentar voluntari per fer un reconeixement arriscat, U. Paraboschi (camisa negra) que va deixar un encàrrec més protegit per afegir-se al combat, A. Graziani (tinent de blindats) que en ocupar Caldes va protegir l'assalt amb la seva secció anticarro, G. Cherchi (dels arditi) que portant una ordre de nit va capturar tres enemics i, finalment, G. Galante (camisa negra) que junt amb dos companys es va enfrontar a sis milicians republicans que protegien les labors de voladura d'un pont, va ser ferit i tot i això va voler continuar en acció. Podria ser que aquest pont fos el del cementiri?

Si bé l'arribada de les tropes franquistes al Pertús marca la fi de la guerra a Catalunya, tots sabem que això no va significar ni un retorn a la pau i a la justícia, ni la fi del patiment. A més, la guerra d'Espanya pràcticament enllaça amb la Guerra mundial. En aquest sentit és interessant un article de propaganda de 1942 en què es lloa la recuperació de Barcelona dirigida per l'alcalde Miquel Mateu. L'article va aparèixer a "Gringoire", un setmanari de la França de Vichy, on Vidreres se cita com un exemple del maltractament dels pagesos per part dels "rojos". L'autor, per recomanació d'un cap de Falange de Barcelona, suposadament visita Vidreres l'endemà de l'entrada dels franquistes i hi és rebut per l'alcalde Ramon Ruhí que l'acompanya a visitar el poble i parlar amb la gent. Comença la visita pel cementiri, amb el pont volat al davant. Després es dirigeixen a la casa d'un pagès el fill del qual va desertar per no anar a la guerra amb els republicans. Destaca l'extrema penúria de la casa que es relaciona amb l'escassetat d'aliments, el desgavell econòmic i el banditatge roig. Explica el pas de refugiats afamats i de soldats desertors, aquests perseguits a sang i foc, i les represàlies del SIM, amb una multa de mil pessetes per la fugida del fill (el SIM era el Servicio de Inteligencia Militar, policia política del bàndol republicà, encara que l'autor canvia Militar per Marxista) i les requisicions del Comitè. Segueix una llista encara més forta de malvestats. Després passen a l'església, metrallada i amb les imatges trencades. L'altar ha sigut rebentat, les tombes profanades i una imatge de Lenin amb falç i martell substitueix el Crist. A la sacristia encara troben tres caixes de granades. El fet que l'article sigui de 1942 i que s'acomiadi de Vidreres ja de nit, amb els núvols esfilagarsant-se entre les branques de les oliveres [sic] que envolten el poble, ja denota que l'autor va tenir l'ocasió de fer una mica de literatura.

Narcís Gascons Clarió
Centre d'Estudis Selvatans

- El final de la Guerra civil a Vidreres ha sigut tractat per C. Vinyoles, P. Lanao. De la República a la RAM. Vidreres: Ajuntament, 2010: 111-120. Allí s'hi cita la crònica de Josep Pla "Retorno sentimental de un catalán a Gerona", La Vanguardia Española, (10 febrer 1939): 3, que fa referència als legionaris acampats a Vidreres.
- Consulta al Registre civil de Vidreres (9-07-2020).
- M. Tagüña. Testimonio de dos guerras. Barcelona: Planeta, 2005: 286; 294-295; 336.
- En les memòries (p. 336) Tagüña explica que els mateixos italians que havien estat a punt de capturar-lo a Vidreres van mencionar aquest detall a la seva mare quan van tenir el detall de transmetre-li un telegrama d'ell a Alacant, recent ocupat.
- P. Mateo Merino. Por vuestra libertad y la nuestra. Madrid: Disenso, 1986: 421-423.
- Ministerio della Guerra. Bollettino Ufficiale, (14-novembre 1940): 6752, 6820, 6858, 6862, 6868, 6873. Localitzat a través de Google Books.
- Sautès, F.-J. "Barcelone la resuscitée de 1942", Gringoire, (25 setembre 1942): 2. Font: gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France

Anna Lecha, directora de l'escola Sant Iscle

GISELA BIGAS

Anna Lecha es va estrenar com a directora de l'escola Sant Iscle el curs passat, l'any de la pandèmia. En aquesta entrevista ens remarca la importància de l'esperit de servei que han de tenir les persones amb el seu càrrec, així com ens exposa de quina manera està vivint el centre educatiu el context de la Covid-19, amb quines dificultats s'han trobat i com les han resolt.

Quina és la teva funció dins l'escola Sant Iscle de Vidreres?

Actualment sóc la directora de l'escola. L'equip directiu el formem tres persones, la Maria Fernández, la cap d'estudis, la Laura Herrera, la secretària i jo. En tenim moltes de funcions a l'escola per assegurar el bon funcionament del centre, però la principal és vetllar pel benestar de tota la comunitat educativa, especialment dels infants, que són la nostra raó de ser. Ells han de ser sempre el centre de tot allò que fem i cal tenir-los en compte en totes les decisions que prenem.

Evidentment també hem de motivar i liderar el procés educatiu. A les escoles hi ha molta gent que hi intervé i cal que tothom hi tingui el seu espai i s'hi senti implicat. La nostra és una tasca que només podem assolir si treballem en equip.

Quants anys fa que exerceixes com a directora?

Aquest és el segon curs. Em vaig estrenar l'any de la pandèmia. Vam presentar un projecte ambiciós que hem hagut d'adaptar a la situació actual; malauradament, de moment, no podem implementar algunes de les mesures que proposàvem. Vaig arribar al Sant Iscle com a mestra d'anglès, feina que m'apassiona. Després vaig ser cap d'estudis amb l'Elena Barredo i amb la Dolors Iborra quan elles van ser directores. Vaig aprendre molt de totes dues. El més important quan estàs al capdavant és l'esperit de servei. No només som directores amb tota la responsabilitat institucional que el càrrec comporta. Sobretot fem de directores i això vol dir escoltar, ajudar, acompanyar i facilitar per tal que tot l'engranatge flueixi. Cal anar avaluant sovint i ajustar allò que fem a la realitat de cada moment.

Com està afectant la pandèmia de la Covid-19 als docents i als directors dels centres escolars?

Si una cosa hem après amb la Covid, és a ser flexibles, a canviar planificacions i programacions i a reinventar-nos. Si bé aquesta flexibilitat és un valor positiu en l'ésser humà, també ens ha fet sentir vulnerables i a vegades insegures. Hem hagut de situar-nos en llocs que no esperàvem i a prendre decisions a vegades incòmodes i a corre cuita. Més que mai, el treball en equip i el suport entre docents és necessari per tirar endavant l'escola de manera eficaç, i és precisament quan se'ns demana distanciament social. Les trobades i reunions a través de videoconferència són factibles, però el clima de treball i la comunicació no és tan fluida com seria desitjable. Ha canviat també la manera de relacionar-nos amb els alumnes i les seves famílies.

El contacte físic és mínim i sovint ens cal imaginar el somriure o les emocions que s'amaguen darrere les mascaretes dels alumnes. No és fàcil connectar sense veure la cara sencera.

Com us heu hagut d'adaptar? Quines iniciatives heu desenvolupat per pal·liar la situació actual?

A finals d'agost vam haver de dissenyar un pla d'obertura que s'ajustés a la nova normativa i que descrivia de manera exhaustiva com serien els agrupaments, les entrades i sortides, les zones d'esbarjo, l'espai de menjador, les extraescolars, etc. El Sant Iscle és una escola que es fa petita cada any. A causa de la davallada de població infantil a Vidreres, cada curs perdem una classe i ens redueixen el nombre de mestres. Perdem 1 mestre i mig cada setembre. Això vol dir que som pocs docents a la plantilla. Per tal de poder reduir la ràtio per sota de 20 alumnes per aula tal com marcava el Departament d'Educació, hem hagut de crear nous grups classe barrejant alumnes del mateix cicle. De 13 grups que teníem n'hem fet 17. Aquests són grups d'uns 17 alumnes que funcionen com a grup bombolla. La majoria d'especialistes han hagut d'assumir tutories de grups. Hem hagut de transformar les aules de música i anglès en aules ordinàries i sectoritzar el pati. Cada grup bombolla té el seu espai. Cada cicle entra i surt per una porta d'ús exclusiu i segueix el seu circuit per anar a la seva aula. Abans d'entrar a l'edifici ens desinfectem les mans i un cop a l'aula es pren la temperatura. Fem classe amb les finestres obertes i rentar-nos les mans sovint i dur sempre la mascareta és part de la rutina habitual.

Els nens i nenes han interioritzat aquests hàbits molt ràpid, ara és part del seu dia a dia i segurament ho han integrat molt més de pressa que els adults. No ha estat fàcil i vull agrair a tothom: mestres, famílies i alumnes el gran esforç que han fet.

Creus que es compleixen les mesures de seguretat i higiene a les escoles?

A la nostra escola es compleixen les indicades pels departaments de Salut i Educació. Hem sigut capaços de crear un entorn segur. Si bé hem hagut de confinar grups per alumnes que han estat positius de Covid, només hi ha hagut un sol contagi que puguem sospitar que hagi ocorregut dins del centre. Quan hem hagut de fer proves PCR als grups confinats, els resultats han sortit tots negatius exceptuant un cas. I això ens diu que les mesures de seguretat que hem implementat funcionen. Que el fet de ser pocs alumnes a classe ens permet mantenir distància dins de les aules i gestionar de manera més eficaç la higiene de mans i el control de temperatura.

Esteu podent desenvolupar tots els continguts previstos per cada curs?

Com he dit anteriorment, aquest any hem hagut d'agrupar els alumnes per cicles per poder complir amb la normativa vigent i mantenir la ràtio per sota de 20. El currículum a primària es desenvolupa de forma cíclica, és a dir, tots els aprenentatges previstos per a un cicle, es programen al llarg de dos cursos per a desenvolupar-los plenament. Tots els docents del centre tenen clars els objectius per assolir a cadascun dels cicles i s'impliquen al màxim per assolir-ho fent un treball molt ben coordinat. Tots els grups d'un mateix cicle reben els mateixos continguts i treballen de manera simultània. En certes àrees el treball dins del grup varia segons el nivell de cada alumne. En altres àrees, el treball en equip aporta un ventall molt més ampli de visions que donen riquesa al coneixement i generen situacions molt positives per assolir les competències pel dia de demà. L'agrupament per cicles també ha fet aflorar un esperit de cooperació, col·laboració i respecte entre alumnes que no s'haguessin trobat mai de no ser per aquesta situació.

De quina manera vas mantenir l'aprenentatge dels alumnes durant el primer confinament del 2020?

El primer confinament va ser molt difícil de gestionar a nivell escolar. Al principi pensàvem que era una cosa transitòria i que després de Setmana Santa tornàriem a l'escola. De seguida vam adonar-nos que això anava per llarg. El primer que vam haver de fer és contactar amb les famílies i determinar per a cada una quin grau de connectivitat i disponibilitat de dispositius tenia. Havíem de planificar com atendríem a cada alumne en particular. Evidentment les realitats eren molt diverses i vam haver d'adaptar-nos. De seguida vam demanar ordinadors al departament pels alumnes que no en tenien i mentrestant vam cedir els portàtils i tauletes de l'escola. Vam demanar a l'Ajuntament de Vidreres col·laboració per tal de posar wifi a les famílies que no disposaven de connectivitat. Pels més petits i alumnes de necessitats educatives especials vam preparar dossiers, que es van repartir amb la col·laboració dels treballadors i voluntaris del banc d'aliments. També ens van ajudar a fer arribar material escolar a aquelles famílies que s'anaven quedant sense. Els mestres van fer una feina extraor-

dinària, mantenint el contacte amb els alumnes, a través del telèfon, correu electrònic, fent classes telemàtiques, enviant missatges en vídeo, creant tasques i corregint. Vam continuar fent escola malgrat que no era la que coneixíem fins llavors. La col·laboració i implicació dels pares i famílies va ser espectacular. Sense la seva complicitat res no hauria estat possible. Ells van arribar allà on nosaltres no podíem. Vam treballar en equip i vam arribar a tothom d'una manera o una altra.

Creus que seria possible una educació híbrida, és a dir, presencial i en línia?

Crec que a infantil i primària no és possible. Els nostres alumnes no són prou autònoms en l'ús de la tecnologia que una educació telemàtica implica. Si bé hi ha moltes activitats que els alumnes poden fer a través del Moodle (plataforma interactiva que crea un entorn d'ensenyament i aprenentatge) i hi ha molts aprenentatges que es poden fer fora de l'aula, sovint, sense l'acompanyament de l'adult, no són possibles. Només amb el suport de la família és factible. Tot i això, en alguns casos, l'entorn amb què treballem és nou per algunes famílies. Si tenim en compte els casos d'alumnes amb necessitats educatives específiques, s'emfatitza la necessitat d'un guiatge més proper. No podem oblidar que la nostra realitat és molt diversa i que hi ha famílies que no tenen dispositius informàtics o coneixements tecnològics per poder ajudar als seus fills o filles en l'ensenyament en línia. La bretxa digital és un gran inconvenient i cal tenir-la molt en compte.

Davant la preocupació de la població davant d'aquesta crisi, què diries a les famílies de l'escola Sant Iscle per animar-les?

La comunitat educativa de l'Escola Sant Iscle es caracteritza per ser molt solidària i implicada. Tenim unes famílies molt positives i disposades sempre a col·laborar, a qui aprofito per donar-los el nostre agraïment. El personal que treballa a l'escola també és així (coneixeu de sobres la gran recaptació de diners que fem cada any per la Marató de TV3). És part de l'ADN Sant Iscle. Jo us animo a tots a seguir essent d'aquesta manera.

És ben sabut que en els moments difícils és quan més cal treballar plegats, unir-nos en un mateix objectiu i col·laborar per aconseguir-lo. Hem fet possible una escola segura, però activa, en la que hem pogut celebrar la castanyada, fer la cursa solidària, mantenir algunes de les tradicions de Nadal i continuarem així. Hem prioritzat la seguretat però també el benestar i la felicitat dels nostres nens i nenes. I hem de continuar fent-ho, hem de ser una escola viva!

Grup Esplai Vidrerenc

Sense cap mena de dubte ha estat un any difícil per a tots i totes.

Des del Grup Esplai Vidrerenc, passi el que passi estem i estarem al peu del canó per a tots els nens, nenes i joves.

Sense cap mena de dubte ha estat un any difícil per a tots i totes.

Des del Grup Esplai Vidrerenc passi el que passi estem i estarem al peu del canó per a tots els nens, nenes i joves.

Hem pogut gaudir de poques tardes d'Esplai al costat dels infants, però per poques que hagin estat hem gaudit, hem rigut, hem crescut i ens hem estimat. L'Esplai sempre és l'espai on créixer!

Hem passat una tarda al Castell de Sant Iscle, on els més grans van gaudir d'una passejada en bicicleta i les altres unitats van fer camí plegades tot cantant i rient!

Hem preparat un flash-mob virtual amb tots els nens i nenes per la Marató d'enguany, juntament amb un recapte que, tot i les circumstàncies que ens acompanyen, ha resultat tot un èxit!

Sabem com de dura i excepcional és aquesta situació, que ens allunya i que ens enyorem però des del Grup Esplai Vidrerenc us enviem una forta abraçada, de les que fa temps que no ens podem fer, i us fem saber que estem preparant un estiu genial i ple de fefes!

Tenim moltes ganes de veure-us somriure i compartir moltes més estones!

Molta força a tothom, estimem-nos però sobretot cuidem-nos!
Us desitgem moltes fefes i molts anys d'esplai!

Frega que fregaràs

Quan un arriba al Centre Cívic Municipal deu pensar que entra en una mena d'Hotel de luxe on la contrasenya per entrar és un moviment rotatori del braç d'en Manolo, la Ruth o la Consol, des de la part de dintre, per fer que la porta s'obri automàticament. Un cop fet aquest procés és com si anessis al metge: et miren la temperatura i et donen la benedicció si l'aparell marca uns paràmetres correctes. A continuació ve l'obligatòria desinfecció de mans, just entrant a l'esquerra abans de pujar l'escala, on hi ha un dels dispensadors de gel que inunden el centre cívic: són com una plaga. Constantment veus la gent frega que fregaràs, vinga fregar-se les mans.

Hi ha un professor al qual li dic que algun dia li caurà la pell a tires, perquè crec que és el que més frega que fregaràs. Llavors ja pots entrar a la teva aula, totalment equipada amb el "kit de desinfecció" que consisteix en un spray ultra desinfectant i un rotlló de paper gegant perquè puguis procedir a desinfectar i airejar l'aula cada cop que canviïs d'alumne o grup. Quan has de marxar, sembla que estàs fent una d'aquelles rutes de l'Ikea, perquè al terra està marcat el circuit que et dirigirà a la sortida, que ja no és la mateixa que l'entrada, perquè la llei així ho mana. Tot està calculat, programat i estudiat perquè hi hagi la màxima pulcritud i l'usuari se senti com a casa: calentonet i segur.; Calentonet a l'estiu, perquè tela la calor que fa i a l'hivern, perquè la calefacció va a tot drap.

Tenim dues senyores discretes però molt importants en aquesta nova etapa: no sé els seus noms, però porten bata blanca i traginen frega que fregaràs, armades amb els seus estris, sense deixar escapar ni un racó del centre. No hi ha espai que se'ls resisteixi: te les pots trobar per tot arreu, "dale que te pego", incombustibles. Olé! per aquestes senyores, incansables, simpàtiques i molt atentes.

Res no ha canviat, però ha canviat tot. Arriba la mainada de l'EOC, fent fila, com sempre, però ara la fila és menys densa, el material ja no es comparteix però tothom té la seva bossa amb els seus estris perquè la creativitat dels infants no deixi de fluir. Tenim aquí ja, als alumnes d'instrument, amb les partitures, com sempre, fent música, creant, treballant....Els grups de llenguatge, allà estan, allà on la ràtio ho permet, perquè no ens podem permetre passar-nos de ràtio. Estem còmodes igualment, només han calgut alguns moviments aularis perquè tot pugui seguir el seu curs, perquè l'alumne treballi tranquil i segur. Es troba a faltar el caliu del passadís, això sí que ha canviat, no hi ha trànsit, el silenci ha agafat terreny.

I així anem fent: amb ganes, no podem parar, no podem abaixar la guàrdia, la vida segueix, l'Ajuntament amb la seva regidoria de cultura i ensenyament al capdavant no ha reparat en esforços per afrontar aquesta nova situació i fer les coses amb el màxim de rigor per estar tots més que tranquils.

Gràcies a tothom per tornar a confiar en nosaltres i gràcies als professionals que hi treballem per ser tan professionals.

Us esperem ara i sempre al centre cívic de Vidreres.

Escola d'Adults de Vidreres

IL·LUSIÓ és la paraula que defineix el sentiment que transmetia l'equip de professionals del CFA de Vidreres el dia 22 de setembre, quan ens vam retrobar per a realitzar el primer claustre del curs 2020-2021 i, seguidament, les reunions de presentació amb els alumnes dels cursos d'accés de CFGM, CFGS i a la universitat per a majors de 25 anys.

Les classes presencials eren a punt de començar, després de tants mesos sense poder trepitjar les aules de can Xiberta, a causa del confinament per la COVID-19: el dia 28 de setembre es van iniciar les classes pels alumnes dels cursos d'accés i a partir de l'1 d'octubre va començar la resta d'activitats: nivells de llengües (català, castellà, anglès i francès), formació instrumental i informàtica (COMPETIC inicial, 1, 2 i 3).

Els primers dies, els NERVIS i l'EMOCIÓ de l'inici de curs es palpaven a l'hora de conèixer els nous alumnes i companys, però a més s'hi barrejava la INCERTESA de si recordariem totes les novetats que comporta la "nova normalitat": recollir els alumnes a la porta, prendre la temperatura, rentar mans amb gel, mascaretes, desinfectar aules, ventilació, distàncies, entrades i sortides...

Ja portem uns mesos de classe i un cop adaptats a la nova rutina dins les aules, hem començat a ser conscients que el més important segueix sent el dia a dia de l'escola, ja que després de tants mesos en silenci, Can Xiberta s'ha tornat a omplir de paraules, de converses, de riures, de nervis, d'alegria, de números, de lletres, d'històries... que tant hem trobat a faltar durant aquests últims mesos.

Mn. Jordi Pascual
i Bancells

La gallina, el porc i el sant confinats

En certa ocasió, dos grangers es van trobar en un suculent esmorzar per parlar d'unir les seves granges i convertir-les en un sol i gran recinte granger-turístic-comercial, l'àpat consistia en un generós plat d'ous ferrats amb cansalada.

La conversa transcorria sense massa acord, ja que un dels dos no s'implicava massa, de manera que l'altre li digué:

"Veus, és com el plat que ens estem menjant: la gallina només col·labora, en canvi el porc s'hi compromet del tot."

El passat 17 de gener vam celebrar sant Antoni abat, patró dels animals, tant dels que col·laboren com també dels que es comprometen del tot.

Recordem popularment aquest sant sobretot perquè en la seva festa se solen organitzar benediccions dels animals, els Tres Tombs i potser mimem un xic més les nostres mascotes casolanes que ens fan companyia i són còmplices de jocs dels més petits de la casa.

Però a més a més, qui és sant Antoni? Què ens pot dir avui dia?

El nostre sant va néixer a Egipte a l'any 351; de família benestant. Als 18 ó 20 anys, morts els seus pares, un diumenge va sentir a l'església com es llegia aquell passatge de l'Evangeli on Jesús diu al jove ric: Si vols ser perfecte, vés a vendre tot el que tens i dona-ho als pobres... després vine amb mi.

Així ho va fer, i es va retirar tot sol a la muntanya, en una cova, fent d'ermità (paraula que ve del grec i vol dir "del desert") dedicat al silenci, a la pregària i al treball per arribar així a la relació total amb Déu.

Sant Antoni es convertí així en iniciador de la vida eremítica i va tenir imitadors que seguien el seu exemple i als que ell orientava.

La tradició explica que un dia visitant a un dels seus seguidors un corb li va portar un pa per aliment del camí; o també que una javelina se li acostà amb les seves cries que eren cegues, Antoni pregà i els va tornar la vista, els animals agraïts no se separaven del seu costat.

El nostre patró d'avui ens ensenya, en primer lloc, a escoltar amb profunditat la veu de la natura, dels altres i de Déu; en un món on portem la boca tapada per una mascareta sant Antoni ens convida a obrir les orelles del nostre cor, a saber guardar un silenci respectuós i solidari per contemplar profundament la vida i els altres. Ell va escoltar la veu del seu Mestre i es va "autoconfinar" per Amor. I així, en segon lloc, ens ensenya a comprometre'ns del tot (amb perdó: com el porc, no només com la gallina) pel que val la pena.

Mn. Jordi Pascual i Bancells

Reorganització i actualització del fons bibliogràfic

El fons documental o col·lecció de documents d'una biblioteca en configura la seva essència i n'esdevé el factor clau que satisfà en major o menor mesura les expectatives i necessitats d'informació, formació, cultura i lleure dels seus usuaris.

En aquest sentit, la biblioteca té la responsabilitat d'adaptar i adequar el seu fons a les necessitats i característiques de la població a la qual dona servei per tal de complir amb la seva missió.

Des que es va reprendre l'activitat després del període de confinament, hem estat treballant per a millorar i actualitzar el fons documental, per tal d'ajudar als nostres usuaris a guanyar autonomia en la localització dels documents als prestatges. En aquest sentit, hem reorganitzat seccions, canviat les etiquetes dels llibres i també la senyalització.

Un dels canvis destacats és en la secció de còmic, que canvia d'ubicació i es divideix entre còmic i manga. Així doncs, el còmic i el manga infantils els trobareu ara ubicats a la sala infantil; els juvenils al costat de la novel·la juvenil; i els d'adults a la primera planta, davant de la novel·la. Mica en mica anirem completant col·leccions i creixent amb noves adquisicions de còmic i manga per a totes les edats.

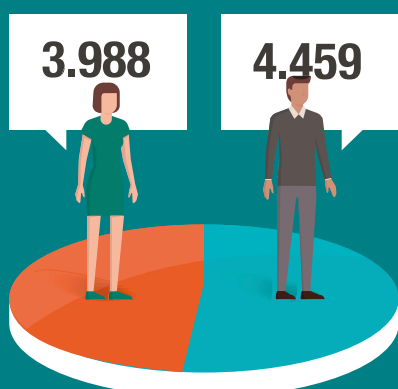
Us convidem a venir a la biblioteca a gaudir d'aquestes millores amb el servei de préstec i a redescobrir el nostre fons de còmic i manga.

Fons documental de coneixements

Còmic d'adults, a la primera planta

Cens de la Població

Del 16 de setembre al 15 de desembre de 2020.

La població de Vidreres ha augmentat en 52 habitants.

Ha passat dels 8.395 del 16 de setembre als 8.447 del 15 de desembre de 2020. D'aquests habitants, 4.459 són homes i 3.988 són dones.

FONT: Padró Municipal d'Habitants

Gran acollida del projecte "Lots sorpresa"

Des de la biblioteca continuem treballant per oferir els nostres serveis als usuaris adaptant-nos a la situació actual i a les mesures restrictives establertes per les autoritats sanitàries.

Llegir facilita l'accés al coneixement i ens fa participants de la cultura, millora la comprensió lectora i la capacitat de raonament, així com el desenvolupament de la imaginació i la creativitat. Conscients de la importància de contribuir a generar l'hàbit lector, per tal de facilitar l'accés a la lectura i la descoberta de nous títols, hem impulsat el projecte dels "Lots sorpresa". Es tracta d'un servei gratuït, que consisteix en una selecció totalment personalitzada, a mida de cada usuari tenint en compte les seves preferències i necessitats, de materials de la biblioteca per emportar amb el servei de préstec. Una de les tasques que més ens agrada de la nostra feina és la prescripció lectora, les recomanacions i propostes als nostres usuaris. Trobar aquell document que encaixa amb les seves preferències i també altres opcions per conèixer nous temes i passar una agradable estona de lectura.

La idea d'oferir el servei dels lots personalitzats va sorgir durant el període en què els usuaris encara no podien accedir directament a la col·lecció per tal d'escollir els documents que es volien emportar amb el servei de préstec. Afortunadament, ja fa uns mesos que això ha canviat i, complint les mesures de seguretat, ja es permet aquest accés, però tot i això la demanda dels lots sorpresa continua augmentant, la qual cosa posa de manifest la bona acollida que està tenint entre els nostres usuaris.

Teniu el fons documental de la biblioteca a la vostra disposició, des de contes per a totes les edats, llibres de coneixement, novel·les de diferents gèneres, còmic, música i pel·lícules, novel·la juvenil, novel·la amb lletra gran, llibres de lectura fàcil, revistes, etc. El servei de préstec és de 30 dies, i es pot renovar fins a dues vegades sempre que el document no tingui cap reserva.

Volem continuar aconsellant-vos lectures, per tant, us animem a que ens demaneu més lots sorpresa. Us els preparem el mateix dia, només us heu de posar en contacte amb nosaltres i venir a recollir el/s lot/s. Ens podeu trucar al 972851285 o enviar un correu electrònic a biblioteca@vidreres.cat i us atendrem amb molt de gust.

Activitats de la Biblioteca

Febrer 2021

Tot el mes, en horari de la Biblioteca

L'APARADOR cultural de la Biblioteca.

Tot el mes, en horari de la Biblioteca

NOVETATS, mostra dels darrers documents disponibles per a emportar-se en préstec amb el carnet de la Biblioteca.

Dimecres 3 de febrer, a les 17:15h

CLUB DE LECTURA INFANTIL VIRTUAL "Petits grumets", per a nens i nenes de primer i segon curs de primària. Comentarem l'obra "La visita" d'Antje Damm.

Dilluns 8 de febrer, a les 18:30h

CLUB DE LECTURA INFANTIL VIRTUAL "La mà negra", per a nens i nenes de cinquè i sisè curs de primària. Comentarem l'obra "La Liang dins el quadre" de Núria Franquet.

Dijous 11 de febrer, a les 17:15h

CLUB DE PRE-LECTURA INFANTIL VIRTUAL "Selvatges". Comentarem l'obra "L'amor de l'Splat" de Rob Scotton.

Dijous 18 de febrer, a les 18:00h i a les 19:00h

CLUB DE LECTURA LLEGIR EL TEATRE VIRTUAL. Comentarem l'obra "La Font de la pólvora", de Llätzer García.

Divendres 19 de febrer, a les 18:30h

CLUB DE LECTURA INFANTIL VIRTUAL "Els grumets de mar enllà", per a nens i nenes de tercer i quart curs de primària. Comentarem l'obra "Allò que la caputxeta vermella no va veure" de Mar Ferrero.

Dijous 25 de febrer, a les 17:00h

BIBLIOBRESSOL VIRTUAL "Teatret". Sessió especial amb titelles de contes tradicionals. Per a infants de 6 mesos a 2 anys i les seves famílies. Al Facebook de la Biblioteca @bibvidreres.

Dijous 25 de febrer, a les 19:00h

CLUB DE LECTURA VIRTUAL SOBRE MANGA, per al públic adult, a través de la plataforma Jitsi Meet. Comentarem l'obra "Thermae Romae" de Mari Yamazaki.

Divendres 26 de febrer, a les 17:00h

CLUB DE LECTURA JUVENIL VIRTUAL, per a joves de primer i segon d'ESO. Comentarem l'obra "El dia dels trífids" de John Wyndham.

Divendres 26 de febrer, a les 18:30h

CLUB DE LECTURA DE MANGA JUVENIL VIRTUAL, per a joves a partir de tercer d'ESO. Comentarem l'obra "El patito feo que surcó los cielos" de Shiki Kawabate.

Solucions dels entreteniments

CITACIÓ: Catalunya, com té una llengua, un dret, uns costums, una història pròpia i un ideal polític, té una cuina. Ferran Aguiló, polític, gastrònom, poeta.

PARAULES: aigua, alls, arròs, cansalada, ceba, cigrons, llicor, mongetes, ossos, patates, pebre, porc, sal, tomata, vedella

SOLUCIONS SOPA DE LLETRES

S	T	A	C	R	A	P	A	O	N	I	
T	A	N	M	U	L	A	T	E	S	A	
A	L	M	S	C	A	N	E	N	A		
M	E	S	A	L	I	B	O	N	E	C	
A	R	A	U	E	R	A	L	G	A	L	
M	E	M	R	E	D	L	L	E	T		
I	A	I	O	R	S	A	L	V	A	L	
S	E	N	I	R	E	C	A	L	A	R	
S	A	D	O	R	A	S	E	S	A		
L	A	I	R	A	A	R	A	I	G	V	
L	S	O	T	E	N	I	G	V	E		

SOLUCIONS MOTS ENCREUATS

8	4	5	2	7	1	9	6	3
6	3	2	8	9	5	7	1	4
9	1	7	4	6	3	8	5	2
1	6	8	3	4	2	5	7	9
3	5	9	6	8	7	2	4	1
7	2	4	1	5	9	6	3	8
5	8	6	9	1	4	3	2	7
4	9	3	7	2	6	1	8	5
2	7	1	5	3	8	4	9	6

SOLUCIONS SUDOKU

Març 2021

Tot el mes, en horari de la Biblioteca

L'APARADOR cultural de la Biblioteca.

Tot el mes, en horari de la Biblioteca

NOVETATS, mostra dels darrers documents disponibles per a emportar-se en préstec amb el carnet de la Biblioteca.

Del 2 a l'11 de març, en horari de la Biblioteca

EXPOSICIÓ "Dones grans, grans dones" de l'Institut Català de les Dones.

Dimecres 3 de març, a les 17:15h

CLUB DE LECTURA INFANTIL VIRTUAL "Petits grumets", per a nens i nenes de primer i segon curs de primària. Comentarem l'obra "El jardí curiós" de Peter Brown.

Dijous 4 de març, a les 17:15h

CLUB DE PRE-LECTURA INFANTIL VIRTUAL "Selvatges". Comentarem l'obra "Moustache" de Gracia Iglesias.

Divendres 5 de març, a les 18:30h

CLUB DE LECTURA INFANTIL VIRTUAL "Els grumets de mar enllà", per a nens i nenes de tercer i quart curs de primària. Comentarem l'obra "Bitxopoemes" de Jaume Subirana.

Dilluns 8 de març

DIA DE LA DONA. Commemoració virtual a les xarxes socials. En preparació.

Dijous 11 de març a les 19:00h

CLUB DE LECTURA LLEGIR EL TEATRE VIRTUAL. Comentarem l'obra "La nit de la iguana" de Tennessee Williams.

Dilluns 15 de març, a les 18:30h

CLUB DE LECTURA INFANTIL VIRTUAL "La mà negra", per a nens i nenes de cinquè i sisè curs de primària. Comentarem l'obra "El peix número catorze" de Jennifer Holm.

Diumenge 21 de març

DIA DE LA POESIA VIRTUAL. Lectura del poema escollit per la Institució de les Lletres Catalanes, en diferents idiomes, amb la col·laboració dels usuaris i amics de la Biblioteca. Durant tot el dia al Facebook de la Biblioteca @bibvidreres. En preparació.

Dimecres 24 de març a les 19:00h

CLUB DE LECTURA D'ADULTS VIRTUAL. Comentarem l'obra "Claus i Lucas" d'Agota Kristoff.

Dijous 25 de març, a les 17:00h

BIBLIOBRESSOL VIRTUAL "Relaxació". Sessió especial per aprendre a saber activar-nos i a relaxar-nos. Per a infants d'1 a 2 anys i les seves famílies. Al Facebook de la Biblioteca @bibvidreres.

Dijous 25 de març, a les 19:00h

CLUB DE LECTURA VIRTUAL SOBRE MANGA, per al públic adult, a través de la plataforma Jitsi Meet. Comentarem l'obra "A silent voice" de Yoshitoki Oima.

Divendres 26 de març a les 17:00h

CLUB DE LECTURA JUVENIL VIRTUAL, per a joves de primer i segon d'ESO. Comentarem l'obra "Aristòtil i Dante descobreixen els secrets de l'univers" de Benjamin Alire Sáenz.

Divendres 26 de març, a les 18:30h

CLUB DE LECTURA DE MANGA JUVENIL VIRTUAL, per a joves a partir de tercer d'ESO. Comentarem l'obra "Astra: Lost in space" de Kenta Shinohara.

Ranxo 2021

La transformació digital del Ranxo

Estem en plena 4a revolució industrial i en l'era de la transformació digital. L'època de pandèmia per la Covid19 en la que estem immersos des del març del 2020, ha accelerat aquesta transformació i ens ha ofert moltes oportunitats i novetats, com les reunions telemàtiques o la necessitat de reinventar-nos per mantenir viva la flama i la tradició. L'època que estem vivint, és d'extremes. De realitats dures i dificultats, però alhora d'oportunitats i de solidaritat. Aquesta és una de les raons de ser del Ranxo, i la nostra obligació és mantenir l'esperit solidari dels orígens de la nostra festa.

Enguany no hem pogut celebrar el Ranxo com s'ha fet des de fa més de 100 anys a la Plaça Lluís Companys, i hem hagut de fer el Ranxo en streaming. Qui ens hauria dit que acabaríem veient el Ranxo a través de YouTube? Ara bé, la força del Ranxo és la seva gent, i sense la plaça plena el Ranxo perd gran part de la seva ànima. Però ha estat la nostra obligació i responsabilitat, la que ens ha empès a intentar buscar la millor alternativa orientada a la seguretat i a la salut pública, i hem fet tot el possible per mantenir l'esperit solidari posant a la venda unes butlletes per recaptar diners pel Banc d'Aliments de Vidreres. Aprofitem l'oportunitat que ens ofereix el Rec Clar, per agrair profundament la col·laboració altruista dels establiments de la vila a qui hem demanat ajuda per vendre les butlletes i ha correspost de manera increïble a tots nivells.

El Ranxo es fa un dia a l'any i és només un exemple de com hem d'actuar diàriament. Com a comunitat hem de fer tots els esforços possibles per ser solidaris cada dia. Cal ajudar-nos entre nosaltres, consumir producte de proximitat, intentar fer una vida el més normal possible i tenir consciència ecològica i social. Segur que juntes ens en sortirem abans i millor!

Una de les grans alegries d'aquesta edició ha estat la col·laboració de les escoles cantant la cançó que la nostra companya Elena Gómez Massa ha escrit per aquest any.

La carn per la perola del ranxo

Perola al foc a casa d'en Salvi

D'altra banda, l'edició de Ranxo digital ens ha permès crear un videotutorial del Ranxo de la mà del nostre chef, en "Nandu" Jené, al més pur estil cuines d'en Marc Ribas. Agraïm a l'Ajuntament la contractació d'una empresa local per filmar i editar el vídeo, que quedarà per la posteritat com a exemple per fer el Ranxo a casa sempre que es vulgui. Això sí, si no té les mateixes propietats organolèptiques que el Ranxo que fem a la Plaça, no us preocupeu i recordeu que el toc que dóna el foc de llenya és inigualable. Tanmateix, tenim una filmació de tot el procés d'elaboració d'una perola. Fins a dia d'avui s'havia filmat parcialment, però ara ja podem dir que tenim tot el procés culinari immortalitzat per sempre.

Com a punt menys positiu, no ha estat possible la participació de la gran quantitat i qualitat de persones que de manera desinteressada col·laboren amb el Ranxo cada any. Des de tot l'equip de l'Ajuntament de Vidreres, comerços, bars, restaurants, pubillatge, representants de les entitats i els ranxers itinerants. Agafem-ho com a un fet temporal i tinguem l'esperança de tornar a la normalitat el Ranxo del 2022.

Ingredients pel sofregit

L'orgull, la tradició i el Patrimoni d'un poble!

@Ranxo_Vidreres
 /comissidelranxovidreres
 ranxo_vidreres

Comissió del Ranxo
de Vidreres

Reunions telemàtiques

Creu de Sant Jordi

Des de l'Ajuntament de Vidreres i les seves professionals de la Biblioteca, se'ns va proposar demanar la Creu de Sant Jordi pel Ranxo de Vidreres, tal i com va fer el Casino la Unió fa uns anys.

Per presentar la candidatura hem hagut d'entregar molta documentació històrica de la nostra festa.

Aprofitem aquestes línies per agrair immensament la tasca de l'Associació Vitraris en la recerca de documentació històrica del Ranxo, i per compartir-la amb la Comissió.

Inscripció al Catàleg Festiu de la Generalitat de Catalunya

Els estatuts del Ranxo diuen que els fins de la Comissió del Ranxo són:

- Preservar el patrimoni cultural de l'elaboració del Ranxo de Vidreres.
- Ocupar-se de la recerca i preservació de la memòria històrica de la festa del Ranxo de Vidreres.
- Col·laborar en qualsevol acte d'altres entitats o actes municipals o nacionals si la seva organització ens sol·licita l'ajuda, i si la nostra associació en té la capacitat.
- Difondre el Ranxo: l'orgull i la tradició d'un poble, arreu del País.

Seguint la filosofia dels nostres fins, hem presentat la documentació requerida pel departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya per inscriure'ns al seu Catàleg Festiu.

Cal presentar els antecedents històrics, orígens, descriure els elements festiu, els espais, els organitzadors i la festa, a més d'aportar referències bibliogràfiques.

De les colles històriques de Catalunya, Ponts i Verges ja hi apareixen, i la resta d'associacions històriques estem treballant per aparèixer-hi.

Novetats FERSHC: Inscripció a l'ENS i el camí cap al Patrimoni

La FERSHC (Federació d'Escudelles, Ranxos i Sopes Històriques de Catalunya) es va fundar per unir forces entre totes les viles antigues amb un àpat solidari amb l'objectiu d'esdevenir Festa Patrimonial d'Interès Nacional.

En aquest camí cap al Patrimoni, hem decidit com a Federació confederar-nos amb l'ENS. L'Ens de l'Associacionisme Cultural Català, anteriorment conegut com a Ens de Comunicació Associativa, és una confederació cultural d'àmbit transversal constituïda l'any 2005. Té per objectius la difusió de les activitats de la cultura popular, promoure la reflexió i els punts de trobada entre col·lectius de l'associacionisme cultural català. Estem molt contents d'aquesta unió, que ens posiciona com a Federació i ens permet sumar esforços per mantenir la cultura popular catalana.

Ja tenim Web: www.ranxovidreres.cat

Després de mesos de treball, ja tenim web! En aquesta intentarem penjar-hi les notícies i notes de premsa més rellevants. Els canals de comunicació més instantanis i on hi haurà històries del dia a dia són les nostres xarxes socials: Instagram, Facebook i Twitter.

L'objectiu principal de la web, serà la documentació històrica de la nostra estimada festa. La nostra intenció és que sigui la nostra enciclopèdia i volem integrar-hi tota la documentació històrica que tinguem (documents, fotografies, vídeos, ...).

És per aquest motiu que si teniu imatges o documents relacionats amb el Ranxo de Vidreres, segur que trobarem la manera d'encaixar-ho dins la web i preservar així la memòria històrica de la nostra festa.

Ànims, unió i solidaritat en aquesta època de pandèmia

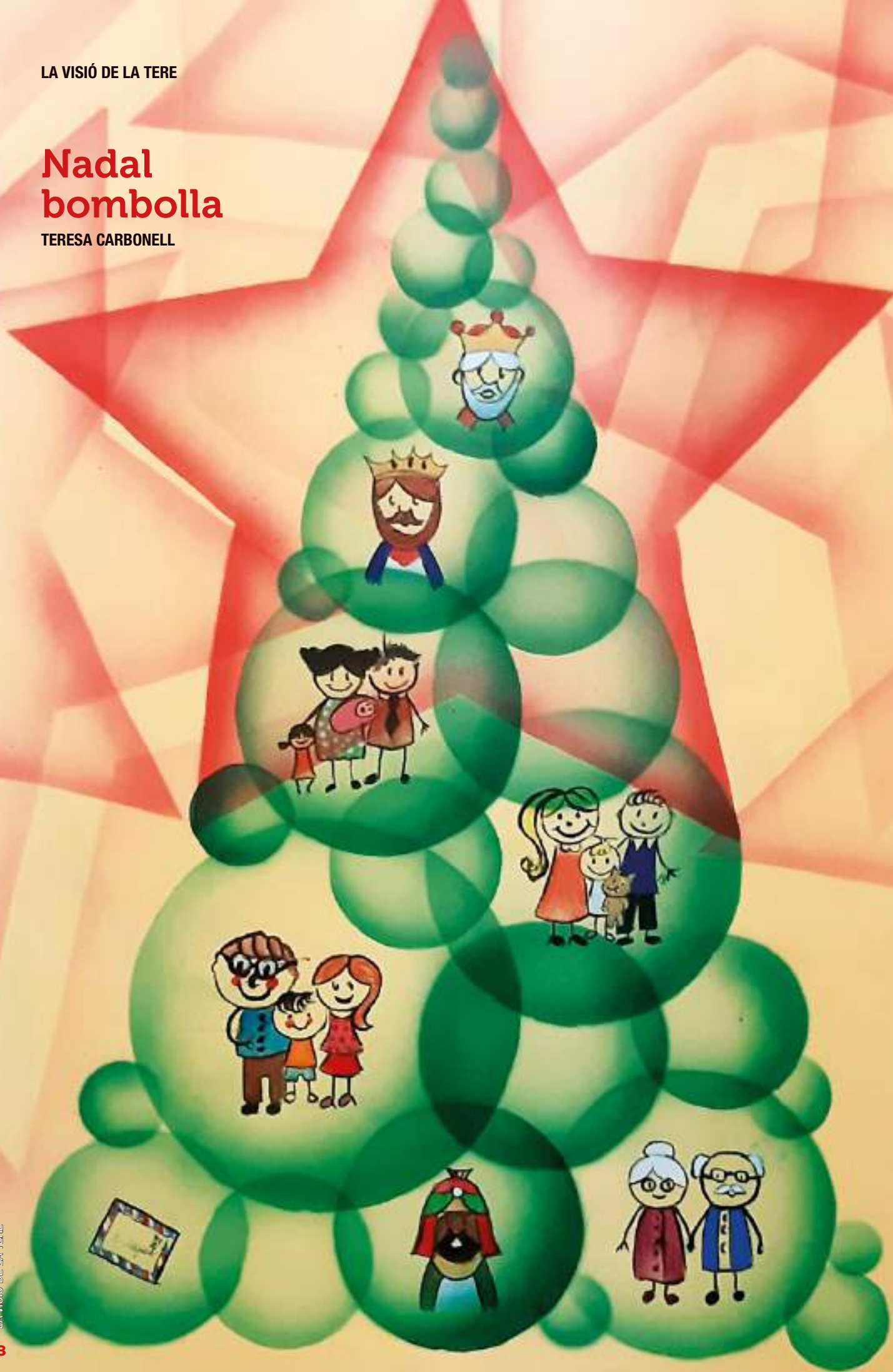
Aprofitem per donar suport a tothom que està tenint una època millorable i des d'aquí us enviem tots els nostres ànims i energia per tirar endavant. Ara més que mai cal l'esperit solidari del Ranxo, i ajudar-nos entre tots com a comunitat cada dia.

Finalment, volem recordar que en aquests moments encara tenim preses i presos polítics i exiliats. Estem al vostra costat, gràcies pel que heu fet pel nostre país i esperem abraçar-vos aviat!

Ara més que mai, solidaritat i salut a tothom! Visca el Ranxo! Visca Vidreres!

Nadal bombolla

TERESA CARBONELL

El projecte rius

ÀFRICA I LAURA

Què és el projecte rius?

El Projecte Rius és un projecte creat per l'Associació Hàbitats que neix l'any 1997 amb l'objectiu de conservar i millorar els rius. Fomenta l'apropament de les persones al medi i permet conèixer les característiques dels rius, la biodiversitat, els valors ecològics. Nosaltres, els alumnes de 1r d' ESO de Vidreres hem tingut la sort de poder conèixer aquest magnífic projecte i entendre la biodiversitat, entre altres coses.

On es desenvolupa actualment aquest projecte?

Actualment, el projecte també es desenvolupa al País Valencià, a Galícia, a Madrid, a Cantàbria i a Portugal impulsat per entitats de cada regió sota el nom Xarxa Projecte Rius.

Qui pot fer el projecte?

El Projecte Rius està obert a tothom qui hi vulgui participar. Qualsevol persona o grup hi és benvingut, i no és necessari comptar amb coneixements previs sobre els rius.

A continuació, us deixem una web per poder-vos-hi inscriure:
<http://www.projecterius.cat/participacio/>

Heu tingut alguna anècdota que vulgueu explicar durant la realització d'aquest projecte?

Sí, una va ser que alguns dels nostres companys van caure a l'aigua i van quedar completament "xops": la resta d'activitats que vam fer durant aquell dia les vam fer descalços. També, ens vam trobar unes roques molt curioses que ens van fer dubtar a tots perquè no sabíem si estaven posades a propòsit o no. Al final vam saber que estava fet per evitar l'erosió de l'aigua quan baixa per les rieres o rius i per protegir, en aquest cas, el camí que passa per sobre.

Quina ha estat la vostra experiència en aquest projecte?

Ha estat molt bona, ens ho hem passat molt bé, hem après a diferenciar i classificar els diferents tipus d'animals i plantes que habiten en els rius perquè, a més a més d'aprendre sobre rius hem après sobre animals, plantes i el més important, a treballar en grup. Vam anar a la riera del Rec Clar i a la dels Pins on també vam saber si el riu estava en bon estat o en mal estat. Vam poder mesurar el cabal (quantitat d'aigua que hi ha en un riu) i, com que el Rec Clar no tenia gaire aigua, vam decidir anar a la riera dels Pins on n'hi havia més.

El recomaneu?

Sí, recomanem fer aquest projecte si voleu saber més sobre rius ja que a nosaltres ens ha ajudat a adquirir coneixements sobre el medi ambient i entendre'ls.

Esperem que us hagi agradat.

Àfrica i Laura

Arriba l'hivern, arriba el Nadal

Ja tornem a ser a l'hivern, arriba el mes de desembre, cada dia fa més fred, hi ha gel a les voreres de la carretera, els dies es fan curts i ens hem d'abrigar per anar a l'escola. Aquest any guants, bufanda, gorro i mascareta... és un hivern diferent!

Per sort, arriba el Nadal i seguirem gaudint de les nostres tradicions: del Tió, dels Reis d'Orient i del Pare Noël, que visita algunes cases.

Aquest any també hem participat a la Marató de TV3, doncs AQUESTA MARATÓ TOCA A TOTHOM, i hem fet activitats i jocs relacionats amb el coronavirus.

Com cada any, el nostre tros de fusta preferit, el Tió, es converteix en un tronc màgic que caga regals. De vegades, l'anem a buscar al bosc; d'altres vegades arriba a l'escola. Les mestres ens ensenyen les cançons i tots junts fem cagar el Tió.

Enguany, els tres Reis de l'Orient ens han enviat missatges virtuals, ja que no poden venir a l'escola com feien abans, però si que han enviat un Patge Reial a recollir les nostres cartes, amb desitjos i felicitacions.

Aquest desembre també ha estat especial per a una mestra de l'escola, la nostra estimada Pilar Camps, que ja ha arribat a l'edat de la jubilació. Quants de nosaltres la recordarem per haver-nos ensenyat a llegir i a escriure, a cantar cançons amb la seva inseparable guitarra... Sempre disposada a jugar, a riure, a ballar i a fer-nos sentir estimats, siguem petits o grans.

La Pilar ha deixat una gran empremta a la nostra escola, més de 25 anys de dedicació a l'ensenyament públic a Vidreres. Li desitgem una bona jubilació i esperem que tingui salut per continuar gaudint dels seus amics i família.

Dia escolar de la No-violència i la Pau

L'any 1964 el poeta, pedagog i pacifista mallorquí Llorenç Vidal va instaurar el dia 30 de gener com a Dia Escolar de la No-violència i la Pau (DENIP). Fou també un 30 de gener que va morir el pensador i polític indi Mahatma Gandhi que va ser un dels pares de la independència de la nació índia i la desaparició del domini britànic mitjançant l'ús de la no-violència.

Des de llavors s'ha anat celebrant a les escoles d'arreu. En certa manera aquesta diada reforça els valors que es van donant al llarg del curs a la nostra escola referent a la solidaritat, la concòrdia, la tolerància i el respecte pels drets humans. Celebrar aquest dia permet parlar-ne explícitament i poder fer un treball a tots els nivells tot fent una preparació a consciència per aquesta jornada en la que queda clar que l'amor universal és millor que l'egoisme, que la no-violència és millor que la violència i que la Pau és millor que la guerra.

Amb l'afany de fer-ne participants als nostres alumnes enguany l'activitat que l'equip de mestres ha preparat pels alumnes té com a fil conductor una cançó molt enjogassada i animada sobre els efectes de la violència i la no-violència. La música en qüestió és "Bledes dels canons" de Pep López que els alumnes han escoltat i n'han analitzat la lletra.

La celebració, que aquest any es va dur a terme el divendres 29 de gener es va complementar, a més de la cantada d'aquesta cançó, amb un treball paral·lel on cada alumne va portar un pot de conserva on hi van dipositar un desig de PAU, de convivència, d'amistat, d'empatia, de solidaritat, de respecte... D'aquesta manera es va fer un treball de reflexió amb els alumnes sobre quin és el nostre paper i quines petites coses podem canviar de la nostra actitud envers els altres per facilitar la convivència i la comprensió de les persones.

Atlètic Vidreres
FSCE

Volem que ens marquin gols

No. No hem embogit. Volem que ens marquin gols. I també volem marcar-ne. Volem perdre partits. I volem empatar-ne, i volem guanyar, per descomptat.

Volem enfadar-nos perquè els àrbitres han pres una decisió que considerem que ens perjudica. I volem que ens ensenyi una targeta si protestem massa.

Volem dutxar-nos a les tantes de la nit i sopar tard, sortint de l'entrenament, i tenir son l'endemà al matí.

Volem arribar tard a casa els dissabtes a la tarda perquè ens ha tocat anar a jugar lluny, i volem odiar una mica el despertador que ens fa aixecar aviat els diumenges per anar a jugar, o per anar a acompanyar els més petits als partits.

Volem sentir el nostre públic cridant, i animant. Volem veure aquelles mans al cap quan fallem un gol cantat, els laments quan ens marquen un gol, i els crits d'alegria quan marquem aquell gol que potser ens donarà la victòria.

Volem enfadar-nos quan juguem menys minuts dels que voldríem, però també volem animar des de la banqueta a l'equip que ho està donant tot sobre la pista.

Volem seguir aprenent de les derrotes, il·lusionant-nos amb els empats i celebrar les victòries.

Volem mirar la classificació de lliga i buscar la posició en què es troba el nostre equip, i volem fer comptes dels punts que necessitem per aconseguir el nostre objectiu.

Volem jugar.

El 2020 ens ha ensenyat que a la vida, sovint hi ha moltes coses que passen per davant de tot això. Per això volem que ens facin gols i volem perdre si és el que toca, perquè voldrà dir que hem jugat.

Després de mesos sense poder gaudir de l'esport que tant ens agrada, vam deixar l'estiu amb l'esperança que ens donava el fet de tornar a entrenar, i amb la il·lusió de veure una data d'inici de les lligues, que malauradament s'ha anat ajornant sense un horitzó gaire clar.

Però no perdem l'esperança, i confiem que aviat podrem tornar a la competició, on intentarem fer-ho el millor possible, però que ja partirem amb una victòria, la de poder tornar a trobar-nos dins la pista, que és on volem estar.

Club Twirling Vidreres

Benvolguts amics i veïns/veïnes de Vidreres

Vivim temps complicats. De fet, son temps en els que no podem planificar ni a curt termini el que hem de fer.

Avui ens despertem condicionats per unes limitacions, i demà, aquestes limitacions, canvien en funció de, com van canviant els índexs de l'evolució d'una pandèmia, que avui dia pensem que tindrem controlada cap a l'estiu, però que tampoc estem segurs que sigui d'aquesta manera.

Però no ens hem de rendir. No ens hem de resignar a viure en marges de mínim.

Els nostres costums, les nostres vivències, la nostra cultura, les nostres institucions, clubs, grups, etc. Són valors afegits que, ens han de servir per recordar des d'on venim, i cap a o volem anar, o pot ser retornar.

No arraconem les nostres vides, a l'espera que arribin temps millors. Tenim dret a viure feliços, i l'obligació de fer-ho.

És per aquest motiu que, des del Club Twirling Vidreres, us desitgem esperances, il·lusions, somriures, etc., per enfrontar l'any 2021 amb les esperances renovades, i la força necessària per caminar cap endavant, sempre cap endavant.

Club Twirling Vidreres

Nou Patí Vidrerenc

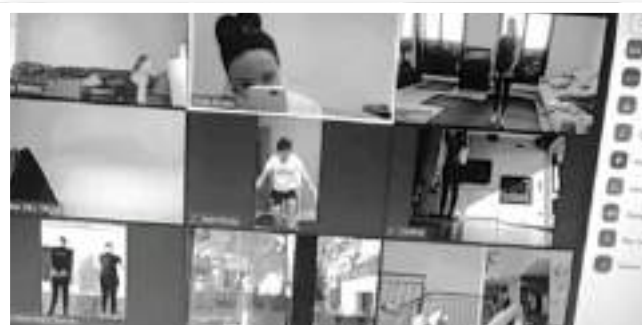
Nou Patí Vidrerenc

En aquest inici d'any ple d'incerteses i restriccions, des del Nou Patí Vidrerenc no ens aturem i seguim treballant per tal que els nostres patinadors/res puguin continuar practicant i gaudint de l'esport que els agrada. Gràcies, especialment, a la gestió de la nostra entrenadora Joanna Tolland ha estat possible, amb el suport de l'equip de monitors del club, poder continuar duent a terme els entrenaments a l'exterior i en grups reduïts seguint totes les mesures de seguretat marcades pel Govern.

Per altra banda, les restriccions de mobilitat tampoc ens han aturat, ja que, amb tots aquells patinadors/res del club que no són del nostre municipi s'estan organitzant sessions via Zoom amb l'objectiu de mantenir la seva condició física, reforçar la flexibilitat i recordar la tècnica. A més, a través d'aquestes sessions, aconseguim mantenir el contacte amb els nostres patinadors/ores i, malgrat que els veiem a través d'una pantalla, ens permeten sentir-nos més a prop seu i que aquesta situació sigui més fàcil per a tots.

Des de la Junta i tot l'equip del Nou Patí Vidrerenc us animem, en primer lloc, a no renunciar a l'esport en aquests temps complicats. I, en segon lloc, us convidem especialment a venir a patinar al nostre club.

Per a més informació, ens podeu contactar a través d'aquest telèfon: 686 224 552.

Jaume Mos

Micfootball posposa els 20 anys del torneig al 2022 i prepara una nova competició al juny

Una imatge d'una de les finals del MIC del 2018 a Palamós (Foto: Ruben Garcia/MIC)

La incertesa actual per la COVID-19 fa que des de la direcció MICSports es desestimi jugar el MICFootball aquesta Setmana Santa de 2021

Des de l'organització es treballa per oferir un nou torneig al final d'aquesta temporada, el MIC SUMMER CUP

Davant la impossibilitat de celebrar el MICFootball sense posar en risc la salut dels participants per la COVID-19, des de la direcció de MICSports s'ha decidit posposar el torneig d'aquest any per la Setmana Santa de 2022. No obstant, des de MICSports s'està planificant un nou torneig per a finals de juny d'aquest 2021, el MIC SUMMER CUP. Es tractarà d'una competició adaptada a les circumstàncies per fer costat als equips locals, estatals i internacionals que han donat suport al torneig en les 19 edicions, amb l'objectiu d'oferir un esdeveniment el més atractiu possible.

Juanjo Rovira, director del MIC, explica que "tot i que aquest any no podrem celebrar el MIC tal i com el coneixem, per Setmana Santa, estem treballant amb moltes ganes per oferir, al juny d'aquest mateix 2021, un torneig adaptat a les circumstàncies pels equips que ens han donat el seu suport al llarg de tants anys. Confiem en tornar l'any vinent amb més força i celebrar els 20 anys del torneig amb totes les garanties i la mateixa qualitat de sempre. Des de MICSports treballarem amb el compromís d'oferir una gran edició on veure gaudir a les joves promeses del futbol formatiu en un entorn segur".

El MIC ja no va es va jugar el 2020 per la pandèmia i els darrers anys havia acollit, entre els tornejos de futbol i de bàsquet, més de 1.100 partits i uns 7.500 jugadors repartits en més de 400 equips procedents d'una cinquantena de països de tot el món. Les competicions (19 edicions en futbol i 3 en bàsquet) se celebren per Setmana Santa durant cinc dies a una quarantena de seus de les comarques gironines i generen al territori un impacte superior als 11,5 milions d'euros, segons l'Estudi d'Impacte Econòmic del MIC encarregat pel Patronat de Turisme Costa Brava Girona al 2018.

Penya Barcelonista
Vidreres

Les 10 preguntes sobre el Barça

Des de la Penya Barcelonista volem ser presents en l'activitat del poble, però volem fer-ho amb un caràcter informatiu i alhora lúdic. Per això proposarem en cada número del Rec Clar un seguit de preguntes fonamentalment relacionades amb el Barça, però també alguna de vinculada amb el futbol del nostre poble.

Comencem, doncs, amb aquestes preguntes senzilletes. A veure si en el proper número cal posar-ho una mica més difícil. Atreviu-vos-hi! Com podeu veure-us donem sempre tres opcions. No dubtem que així s'encendran records, confirmarem dades una mica fosques i coneixerem detallets curiosos.

1.- Quin any es va fundar el FC Barcelona?	1939	1899	1900
2.- Quantes copes d'Europa ha guanyat fins ara?	3	13	5
3.- Quin entrenador dirigia el Barça de les cinc copes?	Pep Guardiola	Radomir Antic	Helenio Herrera
4.- Quin jugador era conegut com "l'holandès volador"?	Johan Cruyff	Johan Neskens	Ronald Koeman
5.- Qui és el màxim golejador de la història del Barça?	Samitier	Suárez	Messi
6.- Quin d'aquests jugadors del Barça era vidrerenc?	Vergés	Stóitxkov	Romário
7.- A la ciutat suïssa de Basilea, quina copa hi va guanyar el Barça?	Copa d'Europa	Recopa	Copa de Fires
8.- Quina d'aquestes seccions no té el Barça actualment?	Rugbi	Atletisme	Bàdminton
9.- De quin país és el porter titular del Barça aquesta temporada 20-21?	Alemanya	Àustria	Suïssa
10.- Quins colors té la samarreta de la Vidrerenca?	Verd i vermell	Groc i negre	Blanc i blau

La penya atlètica de Vidreres al Wanda Metropolitano de Madrid

JOSÉ NEVADO

Penya Atlètica
Vidreres

L'entorn de Vidreres

La Covid-19 ens ha portat molts inconvenients, però també avantatges, com les passejades per l'entorn de Vidreres gaudint del seu entorn.

Jaume Mos

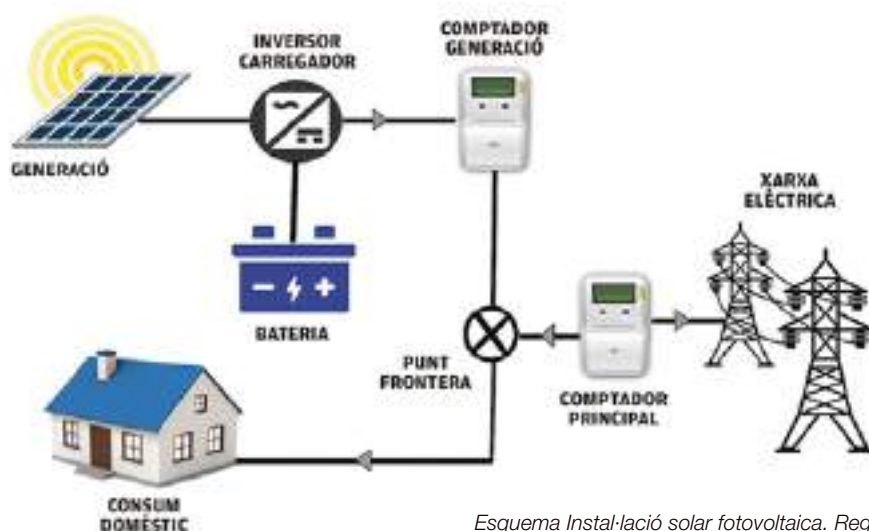

Energia solar i medi ambient

FRANCESC ALDRICH

La llum solar és font d'energia i font de vida a la terra. Aprofitar aquesta energia és l'objectiu de la indústria fotovoltaica. Aquesta indústria està científicament basada en l'efecte fotoelèctric, descobert per H. Becquerel l'any 1839 i desenvolupat per Einstein en el 1905, qui va determinar que la llum solar era una ona constituïda per paquets d'energia denominats fotons, capaços d'arrencar electrons d'un metall semiconductor i crear així una corrent elèctrica.

En l'esquema de la figura podeu veure els elements constitutius d'un aprofitament solar fotovoltaic

Esquema Instal·lació solar fotovoltaica. Regió 7.

Des del 2018 ha funcionat millor la política reguladora elèctrica que ha generat un increment important del nombre d'instal·lacions. Al setembre del 2020 hi havia a Catalunya 6337 instal·lacions fotovoltaïques, de les quals el 73,5% eren inferiors a 5 kW de potència (domèstiques) i el 6,5% superiors als 25 kW (indústries i horts solars).

Cal tenir en compte les limitacions de generació, ja que aquesta energia només es produeix durant les hores de llum solar i baixa el rendiment amb núvols i pluja.

Com es pot observar en l'esquema, el sistema consta de tres elements: la placa solar que està rebent la radiació, l'inversor que transforma corrent elèctrica produïda de 12 volts a 220 , i els elements del circuit existent, comptador inclòs, que permeten l'autoconsum i l'exportació dels excedents a la xarxa.

Des d'un punt de vista mediambiental aquesta forma de produir té un factor d'emissió de CO₂ nul i, per tant, és una energia totalment verda. Cal doncs potenciar-la com han fet els països avançats de la U.E. Així al 2018 Alemanya tenia una capacitat de producció de 42 gigawatts, mentre que Espanya, amb més alta insolació, només en tenia 5,6 gigawatts. Això es deu a la política energètica del govern espanyol, interessat en mantenir, d'una banda, la producció de carbó mineral, i, d'altra banda, en mantenir els interessos de les grans companyies elèctriques, que eren i són productores i comercialitzadores.

També que cal una inversió important des del punt de vista de l'economia familiar. Encara que hi hagi hagut un abaratiment de les instal·lacions i ajuts municipals (a Vidreres encara es manté) el retorn de l'inversió no baixa dels 5 a 6 anys.

Pel medi i pel canvi climàtic la potenciació efectiva d'aquesta font d'energia és un pas important. Cal aprofitar-la i esperar un abaratiment de la inversió i la continuïtat en els ajuts.

Francesc Aldrich

El Ferrocarril de la Mort

Tailàndia, Sri Lanka i Myanmar

EDU ACHON

Sri Lanka, el pont de la pel·lícula.

El Ferrocarril de la Mort és el nom amb el qual es coneix el «Ferrocarril de Birmània» construït pel Japó durant la II Guerra Mundial per donar suport a les seves tropes. Els encarregats d'executar l'obra, però, no van ser els japonesos, sinó 60.000 presoners aliats i prop de 250.000 civils del sud-est asiàtic, majoritàriament romushas d'Indonèsia, obligats a treballar a contrarellotge en condicions infrahumanes, atroços càstigs corporals, disenteria, còlera, malària, úlceres, decapitacions.

La línia, de 415km, unia les localitats de Ban Pong, 70km a l'oest de Bangkok, i Thanbyuzayat, a l'actual Myanmar. Es calcula que més de 90.000 civils i prop de 13.000 aliats van morir durant la construcció, portada a terme en un temps rècord entre juny de 1942 i octubre de 1943.

Ruben y Edu al memorial de Thanbyuzayat, Tailàndia.

El 1947 el Ferrocarril de la Mort va deixar d'operar, però el 1957 es va reobrir un tram a Tailàndia entre Nong Pla Duk i Nam Tok. Molt a prop d'aquesta última localitat es troba l'anomenat «Hellfire Pass» (o «Konyu Cutting»), un històric congost anomenat així per les dures condicions en què treballaven els obrers, amb torns nocturns on s'usaven torxes que recordaven l'infern. Per obrir pas entre les roques els presoners només comptaven amb eines rudimentàries i les seves pròpies forces. En l'actualitat el tren no arriba allà, però es pot visitar el «Hellfire Pass Museum» i un memorial en el propi congost que recorda les víctimes.

Edu Achon

Hellfire Pass, Tailàndia.

Ho he visitat de tots dos costats, o seguint la via de tren o amb moto, quan no es podia. En tots dos costats hi ha memorials de les víctimes dels aliats, però no recordo a veure vist un detall per a les pobres víctimes del sud-est asiàtic.

Memorial de Kanchanaburi, cementiri de guerra, Tailàndia.

La crua realitat és que, si passem de la imatge que tenim de les pel·lícules a la realitat, aquesta res té a veure amb la terrible història que es va esdevenir en aquest espai de temps i lloc.

En aquest cas la pel·lícula va engolir la realitat, hi ha poca gent de la nostra quinta que no conegui la famosa pel·lícula de David Lean, que va aconseguir 7 Oscar, i la seva Marxa de coronel Bogey, que tots hem xiulat alguna vegada en la nostra vida...

Dory i Edu sobre el pont, Tailàndia.

Però el que molta gent no sap és que *El pont sobre el riu Kwai* (1957) mai no va existir, tot i que ens el "venen" situat a Tailàndia. Sona estrany, sí, però això no vol dir que no es pugui visitar.

Tot va sorgir de la imaginació d'una novel·la -basada en fets reals- del francès Pierre Boulle, (mateix autor d'*El Planeta dels simis*), va ser tanta la fama que va recollir, que davant de tanta insistència dels turistes que el buscaven, i aquests tailandesos com que busquen negoci sota les pedres, llavors el govern tailandès va decidir el 1960, que atès que tenien un bonic pont de la Segona Guerra Mundial- que els mateixos japonesos havien desmuntat a Java i reconstruït a la província de Kanchanaburi sobre el riu MAE Klong-, ni curts ni mandrosos, van canviar el nom al riu pel de Kwai, tots contents i tan tranquils.

L'estació del tren a Bangkok

Three pagodas, frontera amb Myanmar

Una de les escenes més impressionants de la peli, és la voladura del pont, òbviament no es va volar a Tailàndia, sinó a Sri Lanka, sobre el riu Kalani, a Kitulgala, és una de les parts del meu viatge, buscar els llocs de rodatge de pel·lícules. Si algun dia teniu oportunitat la zona és molt bonica, però

els vilatans no recorden res, tot just trobem res que ho delati, un parell de plataformes, algun forat, i una família que tenia en el seu jardí algun ferro que utilitzaven de mur. Una pena.

Edu Achon

Sri Lanka Dory i Edu al lloc on hi havia el pont de la pel·lícula.

David Amores

Estigma

DAVID AMORES

Les mascaretes ens protegeixen del virus, però no ens deixen observar més enllà de les mirades dels altres. Els somriures dels altres els podem imaginar darrere d'aquestes, quan creiem que una conversa poden generar-los. I també, a partir del to de veu o de l'expressió i la forma dels ulls en els altres.

Però, de somriures, no en generem gaires; cada cop menys. Potser perquè els altres no ens els podem veure. Potser perquè les mascaretes els dificulten. Potser perquè se'ns mouen les mascaretes de lloc, i les hem de tornar a col·locar al seu lloc. Potser perquè els somriures ens fan entelar les ulleres. I potser perquè cada cop se'ns fa més difícil fer un somriure.

De motius n'hi ha, perquè avui sigui així. I el pitjor per a molts, és que de motius també n'hi haurà; perquè continuï sent així durant molt de temps. Les famílies econòmicament més danyades, no seran rescatades com van ser rescatats els bancs l'any 2009. Aquestes famílies no podran començar de zero, per tirar endavant enmig de tanta dificultat, sinó que possiblement no se'ls hi perdonarà els deutes que hagin generat durant el temps que duri la pandèmia. Suposant que quan passi la pandèmia, tothom podrà recuperar les remuneracions que rebia abans.

Algunes famílies reben avui ajuda econòmica del seu entorn, per cobrir els costos alimentaris i subministrament de llum, gas i aigua. Altres famílies poden recollir aliments gràcies a la solidaritat de moltes altres famílies i entitats. Són gent que no reben sous, ni prestacions, ni subsidis suficients per viure.

Esperem que aquestes persones, quan tornin a treballar, puguin tenir ingressos com a mínim per poder pagar el que mengen. Perquè si no, passaran de rebre almoines per no treballar, a treballar i rebre almoines. Una generació perduda, es diria.

Doncs no. És més que una generació perduda. Són moltes generacions perdudes. L'estigma de la pobresa d'una família no se supera en una generació. Tot el contrari, la pobresa queda enquistada en aquesta família durant varies o moltes generacions. Els problemes viscuts quan es creix a la pobresa, marquen a les persones que la viuen. A més de tenir poques possibilitats de sortir-se'n; aquestes persones quan són adultes no es veuen amb cor ni creuen que realment puguin sortir-se'n, per viure millor del que han viscut. És l'estigma de la pobresa, tan bé descrit per molts sociòlegs.

Diuen que les classes mitjanes van començar a desaparèixer amb la crisi del 2009. I que va incrementar-se el nombre de persones que viuen a la pobresa. I per sota d'això, què hi ha? Què hi ha per sota de viure per sota del llindar de la pobresa. Com es deu anomenar aquest llindar, que es troba per sota de l'altre llindar?

Tant de bo, quan ens traiem les mascaretes, tornem a veure el mateix nombre de somriures que acostumàvem a veure. I que quan es pugui tornar a encaixar les mans, apareguin més mans esteses cap a qui les pugui necessitar.

David Amores

Vols formar part del consell de redacció del Rec Clar?

Si estimes el poble de Vidreres i t'interesses per la història, les entitats i tota l'actualitat local... pots formar part del consell de redacció d'aquesta revista. Posa't en contacte a través del correu electrònic elrecclar@gmail.com i ens posarem en contacte amb tu.

*Vine a formar part de
la família del Rec Clar!*

L'accessibilitat als nous descobriments científics

BERNAT MAZÓ I OLIVER

Quan es parla de ciència tothom pensa en persones amb una bata blanca traspasant líquids de colors d'un tub a un altre fins que acaben explotant o amb intel·lectuals omplint pissarres amb fórmules incomprensibles. La visió general que tenim és que la ciència és una cosa llunyana i a l'abast de poques persones.

Ben el contrari, tothom està en contacte amb la ciència des que es lleva fins que es torna a posar al llit. Un exemple molt evident és quan mirem cada matí la previsió meteorològica o quan surt un nou dispositiu electrònic al mercat. Els nous avenços en ciència i tecnologia estan transformant el nostre món i el futur de les noves generacions.

Una de les coses que ens allunya del coneixement científic és pensar en la ciència com un tot, pensar que sinó domines tots i cadascun dels àmbits on s'aplica el mètode científic ja estàs al marge d'aquesta. Els científics complets, aquells que dominen moltes disciplines diferents, ja no existeixen. Avui en dia, la ciència avança gràcies a una xarxa d'investigadors especialitzats, cada un en el seu tema, que comparteixen la informació, però això no ha sigut així sempre.

A l'antiguitat la ciència va sorgir de la curiositat per entendre el món que ens envoltava i com que el coneixement era limitat podia ser englobat per unes poques persones. Amb el pas dels anys i l'avenç de les diferents disciplines va ser cada vegada més difícil concentrar tot el saber i tot el nou coneixement en només uns pocs savis. L'única manera de seguir avançant va ser dividir el coneixement en diferents branques i formar experts en disciplines concretes.

Aquesta ha estat la tendència fins a dia d'avui, a mesura que s'amplia una branca de coneixement sorgeixen nous temes i nous experts. De la mateixa manera que quan tenim mal de panxa no anem al dermatòleg (malgrat també sigui un metge), un científic especialitzat en genètica no resoldrà els nostres dubtes sobre el començament de l'Univers.

Per tant, aquells científics que estan al dia de més d'una disciplina, no és perquè el seu camp d'estudi sigui molt ampli, sinó que és perquè tenen curiositat i s'informen mitjançant els mateixos recursos que pot fer servir la població general. Mantenir l'interès per la resta de disciplines científiques equival a mantenir-se al dia de l'actualitat política. És important no desconnectar dels nous avenços perquè és l'única manera objectiva de valorar les decisions que es prenen. En una situació com l'actual, on més que mai una disciplina científica es troba a l'ordre del dia i al centre de les decisions polítiques, la població ha d'estar informada per poder ser crítics i objectius amb les decisions que es prenen i ens acaben afectant a tots.

Darrerament, la comunitat científica ha pres consciència de la importància de comunicar aquests nous descobriments, tant a les persones més expertes com a la població en general. Iniciatives com Open Science permeten que aquesta informació sigui accessible a Internet.

Bernat Mazó i Oliver

Montse Sanz i
Glòria Clapés

La mort i com l'expliquem als infants

MONTSE SANZ I GLÒRIA CLAPÉS

Tots sabem que la mort és un fet lligat a la vida, però tot i així segueix essent un tema tabú a la nostra societat.

Siguem creients (en algun Déu o en alguna altra entitat o energia) o no, la mort física és inevitable. Després podríem parlar de l'ànima, de si anem al cel o anem a l'infern, de si ens reencarnem, de si mentre els altres ens pensin encara seguim vius, etc. Però tret de tot això, la mort física, científicament, és inevitable.

I sovint l'amaguem i la neguem.

L'amaguem darrere d'altres noms com "ens ha deixat", "ha marxat", "està a un lloc millor", "ara està al cel", "ara és una estrella", etc. I això ens pot confondre, i sobretot pot confondre als infants.

I d'això volem parlar, de com parlem i afrontem la mort amb els nens i nenes.

Ja de ben petits, a través de jocs, de contes i de l'observació directa de la natura, els hem de familiaritzar amb la mort, fer-los coneixedors que és part innata de la vida, i **fer-los participants del procés de vida i mort que ens envolta.**

No hem de ser frívols, hi hem de posar tota l'emoció que calgui, i anar amb cura, però no cal amagar-la. Cal parlar de la mort. Saber que existeix.

Haurem de tenir en compte l'edat del petit/a i quina capacitat d'abstracció té, quines emocions li transmetem, quina relació tenia amb la persona, planta o animal que ha mort, etc.

Evidentment, serà molt més fàcil poder parlar de la mort quan es tracta d'un animal domèstic o d'una persona coneguda però sense una vinculació afectiva estreta. Aquesta situació ja pot permetre a l'infant poder fer preguntes i establir una comunicació en la què els adults, ens sentirem més tranquils i confiats per poder parlar de la mort.

A l'hora de parlar de la mort (ja sigui una mort esperada o inesperada), haurem de buscar un moment adequat per parlar-ne, un lloc i moment oportú, amb suficient temps per a poder plantejar dubtes, treballar l'emoció que sorgeix de la pèrdua, deixar espai i temps per entendre, acceptar... i fer un acompanyament durant el temps que calgui després de la vivència d'aquella mort propera, **el procés de dol.**

És important poder **normalitzar les emocions** que es puguin sentir en aquest moment (és normal que et sentis confós, entenc la teva tristesa, em poso a la teva pell i em faig el càrrec de la ràbia que sents, etc.) El fet de poder acceptar totes i cadascuna de les emocions ajuda a poder-les expressar d'una forma molt més sana.

En aquest punt, cal ressaltar que quan es tracta de **comunicar la mort d'un ser estimat**, el més recomanable és que aquesta informació la puguin transmetre els pares, en cas que no pugui ésser així (per la raó que sigui), és preferible que ho faci un adult amb un vincle estret amb l'infant.

A l'hora de comunicar-nos, com a pauta general, cal fer **ús de paraules senzilles i comprensibles** per evitar confusions, podent dir "ha mort". També cal donar una resposta sincera a les preguntes que puguin sorgir sense tampoc donar un excés d'informació que l'infant no pugui assimilar.

Un recurs per treballar la mort són els contes, aquí us en deixem alguns:

- **T'estimaré sempre, petitó.** Debi Gliori. Ed. Estrella Polar
- **El buit.** Anna Llenas. Ed. Barbara Fiore
- **La Júlia té un estel.** Eduard José (Autor), Valentí Gubianas (il·lustrador). Ed. La Galera
- **L'estrella de la Laura.** Klaus Baumgart. Ed. Beascoa
- **Como todo lo que nace.** Elisabeth Brami. Ed. Kokinos

D'altra banda, no només la mort ens comportarà un procés de dol. Aquest procés pot aparèixer després de qualsevol pèrdua. I de pèrdues, durant la vida, en vivim i patim gairebé diàriament, però d'aquest tema en parlarem un altre dia.

Montse Sanz i Glòria Clapés

Dent de lleó

Coneguem les plantes medicinals

JOAN TORNÉS

Taraxacum officinale

Xicoia, pixallits, angelets, lletsó, lletsó d'ase, apagallums

Nom en castellà: Diente de león, amargón, meona, achicoria amarga

Nom en francès: Pissenlit

Família: Compostes/asteràcies

Descripció: És una planta vivaç i perenne molt variable que pot arribar a fer uns 40 cm d'alçada, la seva arrel és carnosa de color fosc, desprèn una mica de làtex blanc en tallar-la i de sabor amarg. Les fulles són alternes i formades per lòbuls triangulars amb els marges dentats, la seva forma recorda a la dentadura d'un lleó (d'aquí prové el seu nom). A més, els seus lòbuls permeten canalitzar l'aigua cap a la seva part central. Les flors d'un groc intens estan al capdamunt d'una tija lletosa, sense fulles, que sobresurt per sobre del gruix de la planta i que en madurar fa un fruit amb aspecte sedós, recobert d'una esfera de plomalls que es dispersen amb poc corrent d'aire, escampant les llavors per tot arreu. (els típics "angelets" i "paracaigudes" que anomenàvem de petits i els fèiem volar amb una simple bufada).

Hàbitat: Creix de forma espontània quasi per tota la comarca, és molt comú a les vores dels camins, al voltant de terres cultivades i sobretot en prats de pastures. En despertar la primavera, la major part de l'herba que forma l'estora verda dels camps, es veu adornada pel seu color groc intens, vestint el paisatge d'una bellesa que no passa desapercebuda per ningú.

Època de floració i recol·lecció: L'època de floració comença a mitjans de març i pot arribar fins a finals de novembre. El millor temps per la seva recol·lecció és des del maig fins a setembre.

S'utilitzen les arrels i les fulles assecades a l'ombra.

Utilitats medicinals: Es considera aquesta planta com un excel·lent depuratiu de l'organisme a l'entrada de la primavera, sobretot en l'aparició de malalties cutànies com l'acne, els èczemes, furúncols...

Aplicat en forma de cataplasma, amb les fulles tendres ben aixafades ajuda a cicatritzar ferides i altres afeccions de la pell.

En les afeccions de varices i hemorroides, la decocció de les fulles i flors de la planta seca és molt beneficiosa com a calmant i relaxant en problemes circulatoris perifèrics en ser utilitzada

com a banys locals, a causa de la seva riquesa en contingut de tanins. La decocció de l'arrel és un estimulant de la funció hepàtica i biliar.

La infusió de les fulles seques és molt diürètica i ajuda a la producció d'orina (d'aquí el seu nom de pixallits), Pot ser molt útil per afavorir l'expulsió de càlculs renals.

L'arrel també s'aplica com a tònic estomacal per fer venir gana i en els trastorns digestius en general.

La planta es pot consumir en amanides quan les fulles són ben tendres a la seva primera aparició primaveral després de l'hivern.

He de dir, però, que la utilització d'aquesta planta com la majoria de les que són considerades medicinals, s'ha de fer sempre sota control d'un facultatiu, sobretot si les utilitzem per via interna.

Altres usos: En altres temps s'havien utilitzat les arrels torrades i reduïdes a pols com a substitut del cafè, sense els inconvenients que pot tenir aquest pel fetge i els ronyons en determinats casos.

Precaucions i efectes secundaris: La planta no és recomanable en determinades circumstàncies d'obstrucció de les vies biliars i ni en persones que realitzen tractament per la deshabitació etílica.

Joan Tornés

El Rec Clar pel Món

Edu Achon a la Mesquita Blava d'Istanbul

Elena Vico i Sonia Ramirez a l'Ace Cafe de Londres

La Cristina amb els gnoms a les valls alpines del Piemont.

Joaquim Bayé

Fem poble tot entretenint-nos

Mots encreuats

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												

HORITZONTALS

1. El sostre del terme municipal de Vidreres, que està a 421,5 metres (dues paraules). Quinquaginta 2. Segon mes de l'any religiós jueu. En aquest moment. Riera. 3. Doble corba. Ha fet desaparèixer dels terrats els llençols voleiant. 4. Sense deixar-se'n ni una. Les restes que queden quan, de fet, ja no en queda gairebé res. 5. Si hi poses la mà tens una arma. Ser necessari. S'enganxa per portar la contrària. 6. No damunt, sinó sota. Fora de joc tal com ho diria en Puyal. 7. Si et dic "Mi casa" amb un dit enlaire, ja saps de qui et parlo. Cridem com gossos. Un terç de pam. 8. No és il·legal, però tampoc legal del tot. Màquina de fer traus. 9. Fan referència als convents. Em va bé. 10. La. La lletra de la nena. Mesc que ve de l'orient. 11. Mules joves que van de cul. Fet un embolic. 12. A la sortida del camerino. Deixats de banda sota una P.

VERTICALS

1. Lloc de trobada a la fresca de vidrerencs i vidrerencques (tres paraules que segueixen per l'última horitzontal). 2. Vocals d'una junta. Si ve humit i segons com, et pot produir una gotera. En tens. 3. Ha perdut els estreps. A l'entrada de Vidreres. Aquest és el sostre dels Pirineus. 4. Punt mitològic. Tota la vida n'hem dit fuet. 5. Si desapareix, s'acaba la monarquia. Si és perduda és perquè té poc seny. 6. Esquerra Republicana Espanyola. Llengua de capellans. Amunt, anglès! 7. Fa que l'arc de sant Martí aparegui dins una conquilla. Pasta grega. 8. Cap de turc. Parlen de les aurores. Cap de rap. 9. El cereal que conrea en Jordi. El trobaràs al Baix Camp. 10. Alguns jueus el segueixen, tots els palestins l'odien. Moviment Uniformement Accelerat. 11. La sorra del circ. Narració que apareix quan poses ordre a l'altre. 12. Vell fatigat. Els papes són als papats com els imams son als...

Sopa de ranxo

Aquest any, que no podem celebrar-lo com cal, és bon moment per recordar-lo de nou. Trobeu-hi quinze ingredients del ranxo. Amb les lletres escadusseres, podreu formar una frase i el nom i ocupació de qui la va dir.

C	A	T	P	E	B	R	E	T	A	L	U	N	Y
A	M	L	C	O	M	A	T	E	O	U	N	A	L
P	O	L	I	E	N	L	S	G	U	M	A	U	N
A	N	D	R	C	E	L	T	A	U	N	A	S	C
T	G	O	S	T	O	S	U	M	L	S	U	T	N
A	E	A	H	I	S	R	T	O	R	C	I	A	A
T	T	P	R	O	P	A	I	A	V	I	I	U	R
E	E	O	N	I	D	I	E	A	E	G	P	L	R
S	S	S	P	O	L	G	I	T	D	R	O	I	O
C	T	S	E	U	N	U	A	C	E	O	R	U	S
I	N	O	C	E	B	A	A	F	L	N	C	E	R
R	A	S	N	A	G	U	L	L	L	S	O	P	O
L	C	A	N	S	A	L	A	D	A	I	T	I	C
G	A	S	T	R	O	N	O	M	P	O	E	T	A

Sudoku

	7	1			8	4	9	6
	9	3			6	1		
					4		2	7
7			1	5	9			
		9						
	6			4		5	7	9
			4	6				
6	3							4
			2	7		9		

Filet estronganoff

INGREDIENTS PER 4 PERSONES

- 650 g de filet de vedella
- 2 patates mida normal
- 300 g de xampinyons
- 1 c/s de mostassa, sal i pebre
- 2 cebes tendres
- 2 c/s de farina
- ½ vas de vi blanc o vermut
- 250 ml de nata líquida
- 8 cogombrets
- Oli i mantega

Per preparar el plat primer cal que tallem la carn en tires fines d'uns 3 cm de llarg i 2 d'ample, laminem els xampinyons i piquem la ceba.

En una paella posem l'oli i la mantega i hi daurem la carn procurant que quedi ben feta pels dos costats. Ho retirem, hi posem la ceba i quan estigi una mica feta hi posem els xampinyons i els saltegem.

En una paella neta ho posem tot junt, ho salem al gust, hi posem una mica de pebre i ho remenem tot bé, posem el vi i ho deixem reduir. Després hi afegim la nata, una mica de caldo i la mostassa. Si no es té caldo s'hi pot posar una mica d'aigua.

Finalment s'hi posa la farina i es remou bé perquè quedi espès, es deixa coure 5 min més remonent perquè no s'enganxi i ja està llest per servir.

Per servir-ho es col·loca en una font, s'acompanya de patates palla, molt fines, tal com indica el nom. S'hi posen cogombrets pel voltant; això compensa el sabor de la nata agre que utilitzen a Rússia on es va inventar el plat.

Per beure aconsellem un vi negre criança de Garriguella (Empordà).

Omelette surprise

Primer tallem en daus petits les fruites en almívar.

Després fem el merengue separant els rovells de les clares procurant que no quedi res de rovell. Muntem les clares a punt de neu i al final hi posem la cullerada de sucre.

En una font o safata posem els melindros, els reguem amb el Countreau, a sobre hi posem el gelat i als costats hi posem les fruites. Ho cobrim tot amb el merengue. Per sobre empolvorarem el sucre llustre.

En el centre hi posem la meitat d'una llimona buida, amb la pell entera. Amb el gratinador del forn preescalfat a 180°, quan estigui ben vermell, ho posem dintre el forn pocs segons, quan s'hagi daurat ho traurem, hi posarem el rom amb la pell de la llimona, ho encenem i escampem per sobre, flamejant. Ja estarà llest per servir.

INGREDIENTS

- ½ barra de gelat bescuit
- 6 ous
- 1 c/s de sucre
- 2 c/s de sucre llustre
- ½ préssec, pinya, pera i alguna cirereta, tot en almívar.
- 4 melindros
- 1 copa de Countreau
- ½ copa de rom

Jaume Mos

Descarrega't aquí la versió interactiva del
Rec Clar! Amb continguts extres i més info!

Fotografia contraportada: Glòria Selis Vidreres

